

Colofon

De redactie bestaat uit:

Jenny van den Broek	Dirk Brugmans
Willemien Hobo	Gerda Kooijman
Carola Kuijntjes	Wim van der Toorn
René van de Werken	

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:

dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Voor advertenties: willemien.hobo@gmail.com

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 25,- en een abonnement per post kost € 35,- per jaar.

Bezorging, klachten, nieuwe abonnees:

Dirk Brugmans 06-22838436

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties.

De prijzen zijn als volgt:

Advertentie omslag:

Hele pagina	- € 500,- per jaar
Halve pagina	- € 250,- per jaar
Kwart pagina	- € 125,00 per jaar

Advertentie binnenzijde:

Hele pagina	- € 120,- voor 1 uitgave	- € 440,- voor 1 jaar
Halve pagina	- € 65,- voor 1 uitgave	- € 220,- voor 1 jaar
Kwart pagina	- € 30,- voor 1 uitgave	- € 110,- voor 1 jaar
Achtste pagina	- € 20,- voor 1 uitgave	- € 60,- voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpskrant Nederhemert

Twitter: @DorpsrNhemert

Verantwoordelijkheid

De redactie van de dorpskrant draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bij hen aangeleverde artikelen en behoudt zich het recht om artikelen te weigeren of aan te passen als de redactie dat noodzakelijk vindt.

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. 0418-681681. Ook kunt u klachten melden via de Buitenbeter app.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn:

Diny van Aanholt, gebiedsregisseur van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen.

Voor ons is dat Shirley Doves, te bereiken via telefoonnummer

0900-8844

dorpskrant Nederhemert

Juni 2023

Komkommertijd. Tijd van loomheid, van zomer. Juni, de geur van gemaaid gras, sproeiers op de droge grond. Een zon die ons dag aan dag verwarmt. Genieten we ervan? Zéker! Een klein poosje wel. Want een lange koude tijd ligt achter ons. We verlangden naar de zomer. Naar de warme zon op onze huid, naar de flesjes water die ons naar vocht vragend lichaam verzadigen zou. Het is al heel veel dagen warm. In onze ogen dan. Het is al zoveel dagen warm dat er stiekem al geklaagd wordt: "Pff wat is het warm...Kun je niet slapen 's nachts?... Heb je geen airco? ... Zó kan ik niet werken..." We zijn niet gauw tevreden. Het mag niet te koud, dan springt de verwarming aan... het mag niet te warm, dan zetten we de airco aan. Maakbare wereld. Prettig? Misschien. We zetten zoveel naar onze hand dat we denken dat we alles kunnen maken zoals we het zelf willen. Zomaar kwamen deze gedachten in mijn hoofd. En ook het woord komkommertijd. Het geeft een tijd aan van weinig nieuws. Groeien komkommers dan in een jaargetijde met weinig gewas? Zou ik zo niet denken. Komkommertijd valt ongeveer gelijk met aardbeientijd, kersentijd, perzikentijd, frambozentijd, slatijd... kortom hoogtijdagen in de groentetuin. Best gek dus die betekenis die wij er aan geven. Als redactie dachten we ook dat het 'komkommertijd' was. Veel vaste schrijvers sloegen een keertje over. Het wordt maar een dun krantje somberde ik. Eigenlijk somberde ik niet. Ik vrolijkte eigenlijk. Dun krantje = weinig werk, snel klaar, minder druk en stress. Maar ja, dat woord komkommertijd klopt in de praktijk ook niet. Dat dunne krantje viel erg mee. Het werk een beetje tegen. Ook hier weer iets van die tegenstrijdigheid: hoe we het willen, willen we het soms niet. Maar uiteindelijk ligt er weer een gevarieerde krant voor alle Hèmertse mensen.

Gerda Kooijman

Nieuwtjes van de dorpsraad.

Het is een paar weken geleden op het moment, dat u dit leest, dat we een zomermarkt hebben georganiseerd op het terrein Sterakker in Nederhemert-Noord.

Het is een prachtige locatie om iets te kunnen organiseren in Noord. We zijn blij dat we hier de medewerking voor hebben gekregen van de heer Kuipers en de familie Van Wijk van 't Kloske.

Onze hartelijke dank hiervoor.

Aftredend en herkiesbaar.

Er zijn geen nieuwe kandidaten binnen gekomen en de aanpassing van de statuten staat nog op de agenda. Willemien Hobo is bij deze herkozen als bestuurslid.

Dodenherdenking.

Op 4 mei om 19.00 uur hebben wij met wethouder Gijs van Leeuwen en publiek de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog herdacht. Er werd namens de dorpsraad een krans gelegd door Dirk Brugmans en er zijn mooie gedichten voorgedragen door 2 scholieren. Er was een grote opkomst.

Wel hebben wij meerdere gegronde klachten gekregen over het slechte onderhoud van de begraafplaats. Dit is gemeld.

Multifunctionele accommodatie.

Er moet een nieuwe school of uitbreiding komen in Nederhemert vanwege de toename van het aantal leerlingen. De gemeente heeft een onderzoek laten uitvoeren om een locatie en eventueel samengaan met andere voorzieningen te onderzoeken.

Hierover is op de carrouselvergadering ingesproken door Walter Esch. Er is door diverse verenigingen en mensen uit ons dorp de vraag gekomen naar een grotere gymzaal, zodat hier wedstrijden kunnen worden gespeeld en tevens is de vraag neergelegd om het dorpshuis op termijn ook naar een andere locatie met meer parkeermogelijkheden te verplaatsen. Het zou mooi zijn als dit bij elkaar

gerealiseerd zou kunnen worden. Dit is de reden, dat Walter ingesproken heeft.

We wachten verdere ontwikkelingen af.

Speeltuin Ormelingsstraat.

We zouden als dorpsraad graag de speeltuin grondig opknappen. Het voldoet al jaren niet meer aan de behoefte. We zijn een dorp met heel veel kinderen en een 40 jaar oud speeltuintje, waar alleen zo nu en dan een speeltoestel is vervangen of bijgezet, als we budget hadden.

Het is tijd om het een keertje grondig aan te pakken en uit te breiden, zodat de kinderen weer met veel plezier kunnen spelen. We zijn met de gemeente aan het onderzoeken wat de mogelijkheden zijn en gaan dan aan de slag.

Voetbalveldje.

De gemeente heeft een stukje grond, waar we een nieuw voetbalveldje zouden kunnen realiseren. We bekijken met elkaar of het veilig is om te verplaatsen.

Hanging baskets.

De plantenbakken zijn weer aan de lantaarnpalen gehangen en we hopen dat ze weer net zo uitbundig gaan bloeien als vorig jaar.

Geniet ervan.

Bloemenveld Nederhemert Zuid.

Op Nederhemert-Zuid is aan de voet van de dijk, bij de Kasteellaan, op het perceel van de familie De Waal een bloemenweide ingezaaid en een keverbankje aangelegd. Een keverbankje is een verhoogde rug grond, waardoor er een diversiteit aan insecten komt, wat weer goed is voor de patrijzen.

Kasteel Nederhemert-Zuid.

In het kasteel op Zuid heeft zich een nieuw bedrijf gevestigd. We willen hun verzoeken zich in de volgende krant voor te stellen.

Willemien Hobo

ONZE KLEINSTE HEMERTSEN

DIRK

09.02.2023

DANKBAAR EN BLIJ ZIJN WIJ MET
DE GEBOORTE VAN

DIRK

3255 GRAM / 51 CM

JAN EN MARLEEN VAN OOIJEN

Molenstraat 87A 5317JE Nederhemert

Bezoek vinden we fijn!
Mag het na een telefoontje/appje zijn?

Fientje-en-Co.nl

De Heere, Die leven gaf en leven spaarde,
verblijdde ons op Zijn tijd en wonderlijke wijze,
met de geboorte van een zoon en broertje

Adrianus Gijsbert

We noemen hem Jannes

Gijsbert & Rita Vos
Anne en Wilco
Jacco en Anna
Carola
Janelle

Molenstraat 12a
5317 JG Nederhemert
Tel. 0418-551346

Jannes

6 april 2023

ONZE KLEINSTE HEMERTSEN

STIL IS ONS HART
BIJ DIT GROTE GESCHENK
DANK AAN U GOD, VAN AL HET LEVEN
DAT U ONS EEN ZOON EN BROERTJE HEEFT GEGEVEN

VAN LIEFDE KOMT NIETS DAN LIEF
TROTS EN BLIJ MET JOU ERBIJ

Ariën

WE NOEMEN HEM ARON

WESLEY EN WOULINE OOMEN
CARLIJN EN ANNA

KAPELSTRAAT 20 | 5317 JR NEDERHEMERT

ARON

18 MEI 2023

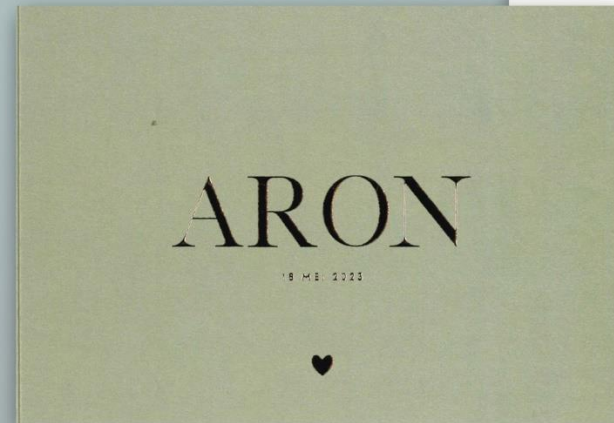
Gemaakt, gevormd, geweven.
God zij dank voor dit nieuwe leven.

Cornelis

Cornelis van Cornelia, van Cornelis van Cornelia

52 cm | 4290 gram | 08.18 uur

Marien en Carola Kuijntjes
Eva, Jaron en Elin
Maasdijk 12 | 5308LW | Aalst

Lars

19 MEI 2023

ONZE KLEINSTE HEMERTSEN

UIT GODS SCHEPPENDE EN BEWARENDE HAND
ONTVINGEN WIJ MET BLIJDSCHAP
EEN DOCHTER EN ZUSJE

Ruchama
JENNA MACHDALENA

23-05-2023

ADRIAAN & HERMIEN WEIJMA-VOS
ABIGAÏL - ELI - SALOME

SLEUTELBLOEMSTRAAT 21
5317 NB NEDERHEMERT

BEZOEK? FIJN!
MAG HET BINNEN 4 WEKEN ZIJN?

Guus
25 mei 2023

Wij zijn *gelukkig*
nu je er bent
En *dankbaar* voor
dit *grote* godsgeschenk

Guus *Marinus*

Zoon van
Arjan & Joanne Oomen
Broertje van Hein

16U53
4220G
56CM

BOTERBLOEMSTRAAT 34 . 5317 NH NEDERHEMERT

Gerrit Robbemondt werd 26 april benoemd in de Orde van Oranje-Nassau. Hij was acht jaar raadslid namens ZVV Zaltbommel. Daarnaast is Robbemondt sinds 2004 zeer betrokken bij het Thomashuis - een kleinschalige woonvoorziening voor mensen met een beperking in Buurmalsen. Sinds 2006 is hij lid van 't Hèmerts Visserskoor en tevens maakt Gerrit deel uit van het bestuur van het koor. Hij was tot 2022 voorzitter van Oranjevereniging Oranje Trouw en medeoprichter van de truckpulling en actief tijdens de feestweek. Tijdens een receptieavond bij Gerrit thuis, kwamen vele genodigden hem feliciteren met zijn benoeming.

Gerrit

Willemien Hobo

Een verrassing voor Willemien Hobo-Rooijens uit Nederhemert. Voor dertig jaar inzet als vrijwilligster werd Willemien benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Willemien Hobo stond aan de wieg van de dorpsraad Nederhemert en zit nog steeds in het bestuur als secretaris. Ze is actief voor dorpskrant Nederhemert. Is al vanaf 2011 secretaris van de Stichting hospice De Samaritaan Bommelerwaard en is ook al jarenlang mantelzorgster. Tijdens een receptie in dorpsshuis de Gaarde kwamen veel genodigden haar feliciteren met de benoeming.

Rino Verwijs

Rino Verwijs uit Nederhemert ontving zijn koninklijke onderscheiding - Lid in de Orde van Oranje-Nassau – op 26 april onder meer omdat hij sinds 2000 zeer actief is voor Oranjevereniging Oranje Trouw als bestuurslid. Tevens is hij secretaris en voorzitter. Tijdens de feestweek neemt Verwijs drie weken vrij van zijn werk om zo alles in goede banen te leiden tijdens het evenement. Daarnaast is hij sinds 1998 als EHBO'er actief bij bijvoorbeeld de crossloop in Kerkwijk en de Zeskamp van de vakantiebijbelclub. De echtgenote van Rino is beheerster van dorps huis de Gaarde en ook daar springt Rino nogal eens bij ondanks dat hij elke dag vele kilometers maakt naar zijn werk. Het is een persoon die altijd druk bezig is met van alles want stil zitten dat kent Rino niet. Tijdens een receptie in "hun" dorps huis op die dag kwamen vele Rino feliciteren.

Wat is een Koninklijke onderscheiding?

Een Koninklijke onderscheiding wordt ook wel 'lintje' genoemd. Het is namelijk een medaille die gedragen wordt aan een lint. Zo'n onderscheiding wordt uitgereikt in naam van de Koning. Het is eigenlijk een koninklijk schouderklopje voor iemand die iets bijzonders heeft gedaan voor de Nederlandse samenleving.

Als je in Nederland een lintje krijgt, word je meestal onderscheiden in de Orde van Oranje-Nassau of in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Voor dapperheid kunnen militairen en burgers de Militaire Willems-Orde krijgen.

Waar komt het vandaan, die lintjesregen?

Koning Willem I stelde op 30 april 1815 de Militaire Willems-Orde in en op 29 september in datzelfde jaar de Orde van de Nederlandse Leeuw. De traditie van de lintjes is dus al 200 jaar oud!

Koning Willem I bedacht de onderscheidingen omdat hij militairen of burgers die iets bijzonders hadden gedaan, wilde belonen.

De eerste die in 1815 van hem een onderscheiding kreeg was zijn zoon, de Prins van Oranje, en tevens de latere Koning Willem II. Hij kreeg de onderscheiding vanwege het succesvol aanvoeren van het Nederlandse leger tegen Napoleon tijdens de Slag bij Waterloo.

In 1892 stelde Koningin Emma een derde ridderorde in: de Orde van Oranje-Nassau.

In de loop van de jaren was het niet meer zo duidelijk waarom iemand een onderscheiding kreeg in de Orde van de Nederlandse Leeuw en iemand anders in de Orde van Oranje-Nassau. Daarom werden er in 1994, na tientallen jaren vergaderen, nieuwe regels opgesteld. Sindsdien hebben de verschillende onderscheidingen weer een heel eigen karakter. Bovendien werd nog eens heel duidelijk vastgesteld dat iedereen een lintje kan verdienen. Het maakt niet uit of je heel rijk bent of van adel, of een belangrijke positie in de samenleving hebt. Waar het om gaat is dat je persoonlijk iets bijzonders hebt gedaan voor de Nederlandse samenleving. Iets waar we met zijn allen trots op zijn!

Sinds bijna iedereen wel een smartphone heeft, worden er dagelijks honderden foto's gemaakt: van een bord met eten, op de sportschool, tijdens de wandeling, noem maar op. Foto's maken kan iedereen wel. Maar échte mooie foto's maken? Daar is vaak toch wel wat meer voor nodig dan een smartphone: een goede camera en oog voor detail. En zo komen we terecht bij Emma van Wijk.

Toen Emma een jaar of 8 was, kreeg ze voor haar verjaardag een compact camera. Daar was ze erg blij mee en ze maakte graag foto's, tot haar camera na een half jaar sneuvelde door een onhandig zusje. Op haar 10^e verjaardag kreeg ze weer een camera en toen kreeg ze de smaak te pakken. Hoe meer foto's ze maakte, des te leuker ze het vond. Het fotograferen leerde ze zichzelf aan door op internet te zoeken en door fotograferen op onder andere Instagram te volgen en die haar soms ook tips geven. Zo volgt ze onder andere de professionele fotografen Gerben en Anneke uit ons dorp.

In de loop van de tijd groeide het idee om er 'iets' mee te gaan doen en in 2020 maakte ze een Instagram account aan (@byemmafotografie_), opende ze een website (byemmafotografie-nl3.webnode.nl), en maakte ze een facebook-account aan (ByEmmafotografie) waarop ze o.a. te boeken is voor gezinsfoto's en newborn foto's.

"Ik vind het leuk om herinneringen voor mensen te maken. Dat ze over een aantal jaren terugkijken naar de foto's en dan herinneringen ophalen. Mensen op de foto's zetten, vind ik leuker dan foto's maken van de natuur. Met mensen heb je meer uitdaging, ze zijn bewegelijk en je hebt natuurlijk meer interactie," vertelt Emma.

Iets hele anders, maar wat ze ook leuk vindt, is het maken van interieurfoto's. Zo verzorgt ze de interieurfoto's van het bedrijf van haar vader 'Evert bijzondere interieurs'.

Als ze wordt benaderd om foto's te maken, inventariseert ze eerst van wie ze een foto moet gaan maken (1 persoon, vriendengroep, gezin) en dan spreekt ze een datum en locatie af. De locatie kan overal zijn, maar Emma gaat zelf altijd graag naar de Drunense Duinen. "Daar heb je bos, hei, zand, noem maar op. Je kunt daar zoveel kanten op. Dat is wel fijn," vertelt Emma.

Als ze op pad gaat, zorgt ze dat al haar apparatuur opgeladen is en dat ze de benodigde lenzen en attributen bij zich heeft. "Ik heb een tijdje een statief gebruikt, maar dat vond ik niet fijn werken. Ik fotografeer het liefst uit de hand." Vroeger had ze een Sony camera, maar die beviel niet zo goed. Daarom is ze overgestapt naar Canon. Ze heeft 2 camera's, waarvan ze er één altijd gebruikt, en de andere als reserve meeneemt. Daarnaast heeft ze 3 lenzen, die ze voor verschillende doeleinden gebruikt. 'Ik gebruik bijvoorbeeld een portretlens als ik iemand alleen fotografeer en voor een groep gebruik ik weer een andere lens."

Nadat de foto's gemaakt zijn, gaat Emma de foto's uitzoeken en bewerken. Ze gebruikt hiervoor het programma Lightroom. Of de foto's buiten of binnen zijn gemaakt, maakt veel verschil, dus dat is een belangrijk punt in de bewerking. Uiteindelijk past Emma op de foto's een filter toe, waardoor haar foto's altijd dezelfde kenmerkende sfeer uitstralen. Hierdoor wordt bij het zien van de foto's herkenbaar dat ze 'by Emma' gemaakt zijn.

By Emma. een hobbyfotografe

ByEmma
fotografie

Als Emma tevreden is met de foto's, worden ze naar de desbetreffende klant gestuurd.

In de 3 jaren dat ze nu bezig is, is haar hobby steeds verder uitgegroeid. "Eerst heb ik veel foto's van vriendinnen gemaakt. Via mond-tot-mond reclame en Instagram ben ik steeds verder gegroeid. Het hele jaar door ben ik te boeken om foto's te maken. Maar vooral in de zomer maak ik veel foto's. Dan heb ik vaak zo'n 3 afspraken per week. Dat is best druk, maar ook heel erg leuk!"

Diegenen die interesse hebben om door Emma gefotografeerd te worden, kunnen haar het beste bereiken door een berichtje te sturen via Instagram (@byemmafotografie_) of via email: emma@evertvanwijk.nl

Jenny van den Broek

Sponsorloop Alpe d'Huzes door kinderen van de Wegwijzer

Op donderdag 25 mei was het zover. De sponsorloop van de leerlingen van groep 6, 7 en 8 van basisschool De Wegwijzer. Ze zamelden geld in voor het goede doel en lieten deze ochtend tijdens hun gymles diverse sportieve prestaties zien. Alle jongens en meisjes deden erg hun best, werden beloond met lekker vers fruit uit eigen dorp en met het zonnetje erbij was het een geslaagde actie. Dat laatste werd nog eens extra bevestigd toen de opbrengst door het Alpe d'Huzes team werd geteld. Maar liefst € 5290,60 werd er opgehaald voor KWF! Een prachtig bedrag en echt een groot applaus voor alle kinderen waard. Zes leerlingen behaalden de hoogste opbrengst en kregen een leuke prijs: een cadeaubon van én gesponsord door Jump XL Waalwijk! Daarnaast gingen ze allemaal naar huis met een oorkonde én een zakje snoep gesponsord door 't Zoete Huys Zaltbommel & Mars Nederland. Team Van Loon – Nederhemert is enorm blij met de opbrengst en alle (financiële) support die uit Hèmert bleef komen, dat maakt ons dorp toch echt bijzonder!

Groep 6, 7 en 8 renden € 5290,60 bijelkaar!

Samen voor elkaar!

Alpe d'HuZes team Nederhemert

Alpe d'HuZes team Nederhemert

Ons Alpe d'HuZes avontuur zit er op. We zijn in het mooie Frankrijk allemaal over de finish gegaan, de mannen zelfs meerdere malen. We hebben de berg beklommen met een lach en een traan, waar we op onze Facebook en Instagram pagina's nog een terugblik van plaatsen. (Ook zonder account te bekijken via www.facebook.com/ad6.vanloonnederhemert)

Zelfs terwijl we aan het klimmen waren bleven de donaties binnen komen. We begonnen met een streefbedrag van 25.000,- en dat leek ons al heel wat. We hadden nooit verwacht dat we het streefbedrag konden verdubbelen, maar zéker niet dat we daar nog overheen zouden gaan!

Uit meer dan 800 teams staan wij in de top 20 van hoogste donatiewerfers. We haalden maar liefst € 56.340,- op voor KWF en daar zijn we als team hartstikke trots op. Mede dankzij onze dorpsgenoten en natuurlijk al onze sponsors, groot en klein. Dankjulliewel voor de (financiële) support, dit werd enorm gewaardeerd.

Er kan nog steeds gedoneerd worden maar er is nu al ruim 17 miljoen euro dankzij editie 2023 binnen gekomen! We hebben tijdens de geldbestedingsavond gehoord wat er o.a. allemaal mee gedaan werd en wordt vanuit KWF, en daar is het geld heel hard voor nodig.

*Bedankt
voor al jullie support!*

NIEUWE BEWONERS

Wij zijn Auke en Elise van der Lee en wonen sinds April op de Maasdijk 5a. Wij hebben 2 kinderen; Anne Sophie en Elias. Wij komen oorspronkelijk uit Alphen aan den Rijn, maar hebben de laatste 8 jaar in Florida, USA gewoond.

We zijn blij dat we nu hier in Nederhemert een huisje hebben gevonden. Elke dag genieten we weer van de rust, het landschap en de mooie weilanden met koeien waar we op uit kijken.

Auke is van origine timmerman en vindt het geweldig om oude meubels te restaureren en Elise heeft de laatste 5 jaar als trouw- en familie-fotograaf gewerkt.

Anne Sophie gaat naar de Hoge School in Utrecht en Elias gaat naar het examenjaar van het VWO.

We hopen in de komende jaren ons helemaal in Nederhemert in te burgeren. Tot nu toe voelen we ons al erg thuis!

Gerben & Anneke

FOTOGRAFIE

*Gerben en Anneke Fotografie
genomineerd voor de
Bruidsfoto Award*

Groot nieuws vanuit de Boterbloemstraat! Voor de eerste keer doen we mee met de wedstrijd van de Bruidsfoto Award. Half april werden we gebeld dat we niet met één, maar met twee foto's genomineerd zijn. Fantastisch nieuws! De foto bij de bruid thuis is van Anneke, de andere van Gerben. Gelijke kansen dus ;).

Uit een aantal van bijna 500 inzendingen koos de onafhankelijke en internationale vakjury 81 foto's die meedingen naar een felbegeerde Bruidsfoto Award 2023. Het voelt voor ons als een groot compliment om genomineerd te zijn.

Natuurlijk willen we allebei met een award naar huis gaan en jullie kunnen ons daarbij helpen! Via onderstaande link kom je op de

website van de BFA. Na de button 'Volgende' kun je een paar gegevens invullen en starten met stemmen. In elke categorie, er zijn 9 categorieën in totaal, kies je twee foto's.

Door op de foto te klikken geef je deze een stem (hartje). Onze foto's vind je in de categorie **Getting Ready** en **Ceremonie**.

Begin september worden de winnaars in de 9 categorieën bekendgemaakt. Tot die tijd wachten we in spanning af. Trommel gerust al je familie en vrienden op om ook te stemmen en weet dat we heel blij zijn met elke stem. Alvast hartelijk dank!

**Breng je stem uit op
bruidenbruidegom.nl/
bfa-stemmen**

Kledingruï(l)

Kortgeleden was het weer zover, de grote kledingwissel. De winter ging voorbij en de lente deed haar intrede. Langzaam veranderde het weer. Bij de eerste zonnestrallen riepen de kinderen om het hardst dat het toch echt 'vreselijk heet' was. En dat ze écht NU korte mouwen en sandalen aan wilden. Want ja, je zweet je natuurlijk helemaal naar als het meer dan vijftien graden is!

Nou dat ging deze moeder uiteraard wat te snel en dus gingen de kinderen, na het nodig gebrom, toch maar in hun 'oude' winterkleden naar school.

En alhoewel het warmere weer dit jaar wat langer op zich liet wachten, kwamen toch al snel na de voorjaarsvakantie de dozen met kleding van zolder. Netjes gesorteerd op maat. Inmiddels heb ik wel geleerd dat het verstandig is om een voorselectie te maken als de kinderen op school zijn of op bed liggen. En zo lagen er al snel een aantal stapeltjes met kleden te wachten om gepast te worden. Afwisselend waren de kinderen aan de beurt om de kleding te passen. Vervolgens maakte ik wat setjes kleding en keek wat er nog miste, zodat dat de komende periode aangeschaft kon worden.

Nu al die prachtige zomerse kleden klaar lagen om gedragen te worden, werd het wel erg lastig om er alleen maar naar te kijken. Maar ja, die zon hè... die liet nog even op zich wachten. De kinderen vonden het zelf een uitstekend idee om half maart vast in hun zomercollectie op school te verschijnen. Maar helaas voor hen, daar ging hun moeder niet mee akkoord. Na Koningsdag, dan mag je je zomerklaren aan. Oh, wat duurde het lang, maar ein-de-lijk was het zover, Koningsdag (inclusief mooi

weer!). Gelukkig was het nog precies een dagje school na Koningsdag, voordat de meivakantie begon.

De mooiste set kleden werd uitgezocht en op vrijdagochtend 28 april stonden de kinderen al vroeg klaar om hun zomerklaren aan de juf te showen. Dat het helemaal niet zo warm was deerde ze niet. Koningsdag was voorbij, weg met al die 'oude' kleden.

Al snel bleek dat het weer na Koningsdag nog helemaal niet zo geschikt was voor zomerklaren. En dus was er een tijdje een dubbele collectie in de kast. Langzamerhand verdwenen er steeds meer winterse items weer uit de kast, in een zorgvuldig daarvoor geplaatste wasmand. De kast raakte steeds leger, de wasmand steeds voller. En nu zou ik heel graag schrijven dat al die winterse kleden weer keurig netjes in de daarvoor bestemde dozen op zolder staan. Te wachten op de volgende winter en de volgende drager.

Maar dat is niet zo... De zorgvuldig verzamelde kleding ligt wel keurig netjes te wachten. Alleen niet in de daarvoor bestemde dozen op zolder, maar in die ene wasmand. Mét kop erop, inmiddels. En elke dag denkt de moeder: 'Laat ik vandaag de wasmand leeghalen en de kleden netjes op maat sorteren. En ze dan keurig in de juiste dozen doen en dan keurig op de zolder zetten.' Maar elke nieuwe dag vult zich weer... Met boterhammen en schoolbekkers. Met kruimels en was. Met haren kammen en billen afvegen. Met bedden opschudden en stofzuigen. En soms denkt de moeder: 'Oh, oh, wat een slechte huisvrouw ben je toch. Kijk die wasmand daar nou staan. Het is al juni!' Maar ach, wat zou het. Misschien (hopelijk!) komt er binnenkort een moment waarop het wél lukt om die dozen op zolder weer keurig te vullen. En anders? Dan grabbelen we in oktober weer vrolijk de wintercollectie uit die ene beruchte wasmand 😊.

GETROUWD!

CORIE NE VAN O OIJEN
&
JOOST AREND
VAN MAASTRICHT
26 APRIL 2023

GETROUWD!

ILONA SCHOUTEN
&
BAREND IPPEL
28 APRIL 2023

GETROUWD!

ELIZE VAN DE WETERING

&

JEROEN VAN DE MERWE

17 MEI 2023

GETROUWD!

JAN QOMEN
&
JOËLLE VAN DUIK

16 JUNI 2023

van een schippersvrouw

'Heb je wel weer zin om te gaan varen?'
'Eigenlijk wel', antwoord ik: 'Alles weer terug naar het oude. Dat is fijn voor ons maar ook voor Eefke.' 'Het zal niets voor mij zijn,' krijg ik als antwoord. 'Ik weet niet zo goed hoe ik het uit moet leggen maar het is een bepaalde rust, het gevoel van vrijheid. Het is zoals het kinderliedje

gaat: 'varen, varen over de baren. Wie nog nooit gevaren heeft weet niet hoe een zeeman leeft.' Bij het afscheid krijgen ze een kus extra. 'We bellen,' zeggen we tegen elkaar. Eenmaal aan het rijden kijk ik naast me. Eefke ligt rustig naast me te slapen. 'Dan gaan we weer varen schatje,' fluister ik zachtjes.' Met ons drietjes weer op avontuur.'

Het is eind van de middag als de laatste monteur van boord afstapt. 'Ik doe even een rondje om alles te controleren en dan vertrekken we.' De motor die draait al, of zoals onze schipper het zegt: 'Hij staat te popelen, het is net een orgeltje!' Dat mag ook wel na drie weken stilliggen om allerlei werkzaamheden uit te voeren. Zo is er onder andere een kinderbox op het roefdak geplaatst, zodat Eefke buiten kan spelen. De hoorn klinkt naar de Aletta die ook in de haven van Werkendam ligt. Nog een zwaai en we zijn vertrokken. Niet wetend dat we voor de komende vijf weken Nederland niet meer zullen aandoen, vertrekken we richting Rotterdam om daar te gaan laden voor naar Emmerich (Duitsland).

Een aantal weken later zijn we weer terug op de Nederlandse vaarwateren, onderweg naar Yerseke. 'Even kijken wat voor tij het is, want

we moeten vol zijn met hoogwater,' zegt Albert. Het is een bijzondere laadplaats. Enkel met hoogwater kunnen we er geladen liggen en de

laadkade is kort waardoor we ook nog een keer moeten draaien tijdens het laden. Met laagwater varen we vanuit Hansweert richting Yerseke over de Oosterschelde. De zandbanken zijn nu duidelijk zichtbaar. 'Daar moet het zijn, zo ver mogelijk de hoek in,' zegt Albert, terwijl ik me klaar maak om naar voren te gaan. We liggen net vast of de eerste lading schelpen wordt in het ruim geworpen. Het zijn gewassen schelpen, maar zo ruiken ze niet... 'Gelukkig maar een kort reisje, wat een lucht,' klaag ik, maar er zijn geen oren voor. Albert is alweer naar buiten met zijn meetlat. 'Hier hebben we genoeg, nu moeten we rond,' klinkt het rond de klok van drie. Terwijl de kraanmeester zijn bakje koffie drinkt, begint het nu pas voor ons. Het is opkomend water en de kop moet tegen de stroom in gedraaid worden. We hebben ongeveer een kleine 100 meter ruimte, voor de kop ligt een zandbank en achter is de kademuur. Eefke heeft haar dutje uit en staat vrolijk te roepen in de box wanneer ze papa ziet. 'Nou schat, daar gaan we. Wil jij voorop luisteren?' In gedachten loop ik naar voren. Het is spannend. Natuurlijk weet je dat er voorop een boegschroef staat met 500pk, maar de kracht van het water is niet te onderschatten. Terwijl we achteruit zakken, wordt het motorgeluid van de boegschroef sterker. Langzaam maar zeker gaat de kop om. 'Als Eefke nu maar rustig blijft,' denk ik nog terwijl Albert gas bijgeeft. De zwarte rook komt uit de uitlaat. Boven het motorgeluid uit hoor ik de steentjes ratelen die door de schroef heen gaan. 'Nu nog ongeveer 5 meter tot de zandbank aanduiding. Het water kleurt ook bruin nu,' zeg ik in de marifoon. Achterop zie ik Albert de stuurhut uit- en ingaan. Nog een beetje meer gas... We liggen nu dwars in de vaargeul. 'Niet verder vooruit hoor!', maar ik krijg geen reactie. Het achterschip zie ik omgaan en de boegschroef gaat steeds minder. Er klinkt: 'Ik ga achteruit, we zijn rond.' Wat een opluchting... Terwijl ik naar de kwallen kijk die rustig naast ons schip zwemmen, gaan we achteruit terug naar de laadkade. Om 5 uur zijn we beladen en vertrekken we richting Schagen. Het is zaterdag als we via Amsterdam de Zaan opvaren, Zaandam binnen. Dwars door Zaandam varen we. De ene brug na de andere moet open voor ons. Terwijl we wachten op de trein zodat de spoorbrug open mag, zoekt Albert naar een plaatsje voor het weekend. 'Er

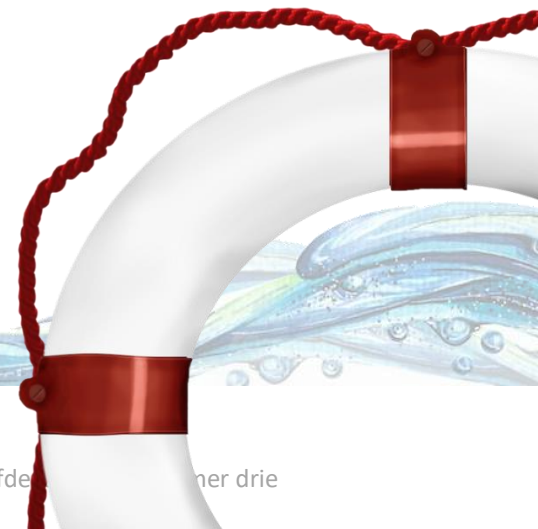
staan wel palen, maar daar kunnen we er allemaal niet af.' 'Da's ook niks hè,' reageer ik. De laatste brug van Zaandam sluit zich achter ons als de molens van de Zaanse Schans zich opdoen voor de kop. 'Ik zal pa eens bellen of die iets weet,' zegt Albert. 'In Wormerveer kun je liggen,' klinkt het als de telefoon uitgedrukt wordt. 'Dan gaan we daarnaartoe.'

Maandagochtend gaat om half 6 de motor weer aan, op naar de spoorbrug van Alkmaar. Tijdens de baggerwerkzaamheden hebben ze de voorgaande week een bedieningskabel geraakt en zodoende wordt er nu een eenmalige draai per dag om 13:09 uur gedaan.

Tussen de woonboten en dwars door het centrum varen we door Alkmaar heen en om 10 uur liggen we voor de brug. 'Ik ga vlug de buitenboeing schuren, daar heb ik nu mooi de tijd voor,' zegt Albert. 'Ik roep wel voor de koffie,' reageer ik. Naast ons verzamelen zich enige jachten. Het is een gezellige drukte. Van schuren komt niet veel, want er wordt meer gekletst met de burens. Stipt 9 over 1 gaat de brug open. Het is half 5 voordat we op de losplaats aankomen. De kraan staat al klaar om te beginnen. Die avond is het ruim alweer leeg. Op naar de brug, om daar weer te wachten op een opening...

Jannie Bernouw – van Genderen

Senioren Comité Nederhemert.

Zoals beloofd in de vorige dorpskrant, volgt hier het verslag van het 25-jarig jubileum van het Senioren Comité Nederhemert.

Wie jarig is trakteert. Wie jarig is nodigt uit. Wat zijn we benieuwd wie aan de uitnodiging gehoor geeft. We verwachten onze vaste deelnemers en natuurlijk de genodigden. Al snel na de uitnodiging belde de gemeente Zaltbommel met de mededeling dat burgemeester Pieter van Maaren en wethouder Gijs van Leeuwen op de uitnodiging ingaan. De burgemeester wil ook graag even het woord. Dan blijft de vraag over hoeveel bezoekers er komen.

We zijn ontzettend verrast! Meer dan veertig personen waren aanwezig. Wat vonden we het bijzonder om Joke van Ooijen en Leentje den

Dekker vanuit het Slot te kunnen begroeten. Wat kunnen we terugkijken op een gezellige middag. We beginnen met koffie en kersenvlaai. Daarna komt Koos Tromp, imker uit Poederroijen aan het woord. Met beeld en woord komen we van alles te weten over bijenconingin, werksters, darren. Hoe ze steken, wat we moeten doen en vooral wat we niet moeten doen. Wat de taken van de bijen zijn. 't Zijn net mensen, hoe slim de bijen zijn. Koos kan geanimeerd vertellen.

Hij vertelt ook over het leven van "de plaaggeesten", de wespen. Waarom ze ons plagen, wat ze eten en waarom ze dit zo doen. Wat mij erg is bijgebleven van de wespen is dat ze zo zinvol zijn. Ze eten vliegen (eiwit) en niet zo weinig ook. Wat kunnen we doen om de

wespen te verjagen als we zitten te eten op ons terras.

Tip van Koos: Zorg ervoor dat je op afstand van het terras een 'eetplaats' creëert voor de wesp. Doe dit al enkele dagen van tevoren en zorg dat de eetplaats gevuld blijft. De wesp vliegt daarnaartoe en valt je niet meer lastig. Wespen zijn zo geprogrammeerd dat ze naar dezelfde eetplaats blijven vliegen. Verder vertelde hij zoveel, teveel om hier op te noemen.

Koos is om half vier klaar met zijn verhaal. Kees Oomen, voorzitter, geeft een inkijkje over de opstart van het Senioren Comité Nederhemert. Lenie Vos en Rennie van Diggelen hebben hun schouders hieronder gezet. Wij herdenken Lenie en we stellen het zo op prijs dat Rennie en Gerrit van Diggelen beiden aanwezig zijn.

Wij kijken terug naar de start van de koersbal die door Lies Oomen is opgezet. Zijn zoon Kees was de sponsor van de mat en ballen. Beiden leven niet meer. We herdenken hen.

Het is teveel om iedereen op te noemen en te herdenken. Daarom bedanken we iedereen voor zijn of haar inzet. Zowel bestuursleden als deelnemers.

Kees geeft aan dat het financieel niet makkelijk is om alle activiteiten betaald te krijgen. Ook bij het Senioren Comité zijn de kosten omhoog gegaan. We doen er alles aan om het voor

iedereen betaalbaar te houden. Giften en subsidies zijn dan ook erg welkom. Kees geeft hierna het woord aan de burgemeester Van Maaren. De burgemeester feliciteert het Senioren Comité Nederhemert en haar deelnemers met het jubileum. Hij vindt het fantastisch dat er zoveel met en voor elkaar

wordt gedaan in Nederhemert. Nederhemert mag hier trots op zijn. Hij overhandigt de voorzitter een cheque waar we blij mee zijn.

Als toegift wil wethouder Gijs van Leeuwen graag het woord. Het is precies een jaar geleden dat hij de nieuwbouwplannen in Nederhemert in deze setting besprak. Inmiddels zijn de bestemmingsplannen goedgekeurd en is het aan de projectontwikkelaar om vaart te maken met deze plannen. Als wethouder kan hij aan de snelheid hiervan niets doen, maar hij belooft - om zoveel mogelijk - zijn mogelijkheden hiervoor in te zetten zodat de vaart erin blijft.

Daarna volgt er een informeel samenzijn met een hapje en een drankje. Er volgen mooie, gezellige gesprekken en – veel later dan anders – rond kwart voor vijf is iedereen weer weg. Wij zijn als Senioren Comité Nederhemert dankbaar voor de grote opkomst. Wij hopen dat de deelnemers de smaak te pakken hebben en ons met hun bezoek blijven verrassen.

Op de eerste dinsdag van april 2023 staat bloemschikken op het programma, verzorgd door Corrie van Dam. Voor diegenen die dit niet zien zitten, is er een kleine wijnproeverij. Na de uitleg door Corrie zijn er - in een ring - bloemen gebonden. Corrie helpt iedereen goed mee en het resultaat is dan ook verrassend. Inmiddels nippen de -vooral- heren van de witte en rode wijn, met en zonder alcohol. De opkomst is goed. We ontvangen nieuwe deelnemers. Blij mee!

Zoals gebruikelijk is er in mei een excursie. Deze excursie wordt gedaan met "eigen" vervoer. Deze keer staat het fruitbedrijf van de familie van Haaften in Wadenoijen op het programma. Met 35 personen worden we ontvangen met koffie/thee en appeltaart. Hierna splitsen we op in twee groepen. De ene groep gaat het sorteercentrum in. De andere groep gaat in een huifkar met een tractor ervoor de boomgaard in. In het sorteercentrum zien we een sorteestraat. Van opslag tot verpakking naar de winkel. In de boomgaarden treffen we het.

Hoewel het al 2 mei is, staan de appelbomen nog in bloei. We zien verschillende soorten appel- en perenbomen. We leren over bestuiving, schimmels, vorst in de bloeitijd en hagel, wat voor maatregelen er dan genomen worden.

Op het moment van schrijven staat ons jaarlijks uitje gepland op 7 juni 2023. Als u dit leest is dit inmiddels achter de rug. In de volgende dorpskrant leest u hierover meer. In juli sluiten wij ons eerste halfjaar af met een vakantie eettafel.

In de maanden juli en augustus 2023 is er:

- Op dinsdagmiddag geen koersbal
- Op donderdagochtend geen bewegen voor ouderen en inloop koffie uurtje.

Op dinsdagmiddag 5 september 2023 staat Jillis van Kuilenburg met de vier jaargetijden (winter, lente, zomer en herfst) op de planning.

Op donderdag 7 september 2023 start bewegen voor ouderen en om half elf inloop ochtend voor een "bakkie" koffie of thee.

Ons maandelijkse programma ziet er als volgt uit: Als er op dinsdagmiddag geen activiteit met een spreker, workshop of iets dergelijks is, dan wordt er koersbal gespeeld. De tweede woensdag van de maand is er open eettafel. Elke donderdagochtend is er bewegen voor ouderen en aansluitend vanaf half elf koffie-uurtje.

Twijfelt u, loop eens vrijblijvend binnen. Nieuwe deelnemers zijn – bij één of alle activiteiten - altijd welkom.

Ons bestuur bestaat uit vijf leden: Kees Oomen, voorzitter, Anneke Bouman, penningmeester, Adrie de Putter, secretaris, algemene leden: Dineke van Steenberg en Arie Verheij. Wilt u meer informatie? Neem dan contact op met Adrie de Putter (0623852175).

Tot ziens!

20 vragen aan...

1. **Naam:** Ivonne van Es – den Hartog
2. **Adres:** Zietfortseweg 7, Nederhemert-Noord
3. **Geboorteplaats en datum:** Gorinchem, 20-02-1973
4. **Beroep/opleiding en waarom doe je dit:** Ik werk als verzorgende in de thuiszorg bij Santé Partners in de dorpen Nederhemert, Delwijnen, Zuilichem en Nieuwaal en dat is voor mij gewoon het mooiste beroep dat er is. Ik zorg graag voor mijn medemens en zo leer je ook mensen kennen die je anders niet op je pad zou krijgen en ik moet zeggen: ik kom bij iedereen “thuis”, zo fijn 😊
5. **Relatie:** Getrouwd met Anton van Es, al 36 jaar mijn maatje
6. **Hobby's:** Muziek luisteren, creatief bezig zijn en mijn twee honden (mijn kanjers)
7. **Lievelingsmuziek:** Nederlandstalig, Country, Dance, Mariachi, Latin, eigenlijk heel divers
8. **Favoriete lectuur/boeken/film/serie:** Lezen houd ik niet van. Films: Actie, Avontuur, Musicals en Fantasiefilms en Engelse / Schotse series.
9. **Doe je aan sport, zo ja welke sport en wat is er zo leuk aan:** Denksport (ik hou van puzzelen). Gewoon leuk om je hoofd te laten werken terwijl je ontspant 😊
10. **Lievelingseten:** Italiaans, Grieks en Hollandse pot en vooral een goed stuk vlees
11. **Waar ben je trots op in je leven:** Dat ik ondanks de vele tegenslagen in het leven, toch altijd de positieve dingen kan blijven zien en vinden.
12. **Mooiste/leukste vakantieplek:** De hele wereld heeft zijn charmes, de natuur is prachtig, als we het maar willen en kunnen zien. Aantal keren naar diverse landen geweest, zou nog vele landen willen bezoeken, maar mijn mooiste favoriete plekje is 'thuis'.
13. **Heb je ergens spijt van:** Jazeker, dat ik niet eerder mijn rijbewijs heb gehaald. Ik durfde nooit, was echt als de dood zo bang en dankzij mijn man heb ik dit 4 jaar geleden alsnog gedaan, heerlijk....
14. **Wie bewonder je het meest en waarom:** Mijn eigen mannetje Anton. We kennen elkaar nu 36 jaar, hebben lief en leed gedeeld en weet dus wat hij allemaal op zijn bord heeft gekregen al van jongs af aan. Daar lusten de honden geen brood van en ondanks dat (ik ga niet in details treden, maar het zou een bestseller kunnen zijn als we er een boek van zouden schrijven) blijft hij overeind. Ik bewonder hem daarom als mens, als man, als een vader en als een echte vriend. Hij is mijn alles. Soms misschien niet altijd even makkelijk, maar wel altijd puur en oprecht!
15. **Leukste jeugdherinnering:** Opgroeien tussen mijn familie (ooms, tantes, neefjes nichtjes, opa en oma), midden in de natuur, ook nog eens tussen de koeien, schapen, paarden, varkens en wat je op boerderijen maar kan tegenkomen. Die vrijheid en die pure natuur... zou ik ieder kind gunnen.

20 vragen aan...

16. **Wie wil je ooit nog eens ontmoeten: Niemand in het bijzonder, alle lieve en oprechte mensen zijn voor mij bijzonder en mogen mijn pad kruisen.**
17. **Waar voel je je het meest bij betrokken: Ouderenzorg, onze kinderen en kleinkinderen en de natuur**
18. **Wat zou je direct aanpakken als je een poosje burgemeester van Nederhemert zou zijn: De Zietfortseweg in zijn geheel: Veel te donker, dus meer straatverlichting, voor het zware verkeer een eigen op- en afrit halverwege naar de Maaswaalweg, opnieuw asfalteren (wat al jaren beloofd wordt) en wijzigen naar een max. 60 km-weg door strepen aan beide zijkanten te zetten (nu 80 km/p/u) en de bermen aanpakken (verharden) zoals in de polder**
19. **Wat vind je het leukste aan Nederhemert: Dat wij de enige "Zietfortseweg" hebben in heel Nederland**
20. **Aan wie moeten wij de volgende keer de 20 vragen stellen: Peter Keijnemans**

Ties en Dinie van der Meijden

Een gedenkwaardige dag, zaterdag 29 april, aan de Molenstraat 39, want Ties (65) en Dinie (63) van der Meijden - Veldhuizen, mochten gedenken 40 jaar getrouwd te zijn. Ties is geboren en getogen in het huis waar zij nu nog steeds mogen wonen. Dinie komt uit Overberg, een dorpje in de buurt van Amerongen. Het echtpaar heeft 4 kinderen, twee jongens en twee meisjes die allemaal 'de deur uit' zijn. Drie van de vier kinderen wonen ver weg en dat vinden Ties en Dinie niet zo leuk. Gelukkig komen de kinderen regelmatig op bezoek.

*Drie van de vier kinderen
wonen ver weg*

Het echtpaar heeft 7 kleinkinderen en daar zijn ze trots op. Ze werden getrouwd door de ambtenaar van de burgerlijke stand, de heer Van Barneveld, op het gemeentehuis van Amerongen. Kerkelijk werd hun huwelijk bevestigd door wijlen ds. W. Verhoeks in de kerk van de Gereformeerde Gemeente in Nederland te Veenendaal. De huwelijksreceptie werd gehouden in een bijgebouw van de Sionkerk in Veenendaal. Het echtpaar ging wonen op Molenstraat 39a. In het voorste gedeelte van het huis woonden de ouders van Ties en in het achterste gedeelte van het huis ging het bruidspaar wonen.

Toen Ties 15 jaar was ging hij, na 3 jaar mavo, werken bij de melkfabriek in Heusden. Na een jaar werd hij overgeplaatst naar de kaasfabriek in Genderen. Vier jaar later werd hij overgeplaatst naar de Mona-fabriek in Woerden. Anderhalf jaar later werd Ties opgeroepen voor de militaire dienst. Tijdens een oefening op de heide bij Vught (1979) werd Ties weggeroepen in verband met ziekte in zijn familie. Zijn vader had een hartinfarct gekregen en moest in Londen een hartoperatie ondergaan.

Ties was nu nodig op de boerderij. Naast het werken op de boerderij en in de tuinderij moest er ook gewerkt worden in de kolenhandel. Hiervoor moest Ties zakken van 50 kilo bij klanten bezorgen, een zwaar werk.

In 1986 is Ties met de boerderij gestopt. Vanuit de overheid werd er een superheffing geheven op het melkquotum en kwamen er veel aanvullende eisen om de boerderij voort te zetten. Er werd besloten om zowel de boerderij als de kolenhandel stop te zetten. Hierna heeft Ties vanaf 1986 tot 2022 bij Steenfabriek De Rijswaard in Aalst gewerkt. Helaas kwam er in 2022 een einde aan dit dienstverband in verband met toenemende lichamelijke klachten (o.a. fibromyalgie), waardoor hij thuis is komen te zitten.

Jarenlang heeft Ties als hobby modelspoorbouw gehad. Door zijn gezondheid werd het lastiger om deze hobby door te zetten. Recent is daarom een oude hobby weer opgepakt: een aquarium in de huiskamer. Samen met zijn vrouw beleeft hij daar heel veel plezier van. Het is een prachtig gezicht om naar de mooie vissen te kijken. Wat Ties en Dinie samen graag doen, als de gezondheid van Ties

dit toelaat, is fietsen. Het liefst maken ze dagtochten, maar bij minder goede dagen van Ties passen ze de route aan.

Dinie is inmiddels goed ingeburgerd in ons dorp. Voor haar huwelijk heeft zij gewerkt als hulp in de huishouding in verschillende plaatsen in de buurt van Overberg. Ze past graag op haar kleinkinderen uit Brakel. In de achterliggende jaren heeft ze op de achtergrond veel werk verricht. Zo ondersteunde ze haar zoon bij diverse snijbloemwerkzaamheden, hielp ze met diverse werkzaamheden in de tuinderij en stond ze altijd klaar voor haar schoonmoeder.

Ties en Dinie kwamen elkaar tegen bij een restaurant in Veenendaal. 'Het was liefde op het eerste gezicht', vertelde het echtpaar.

. 'Het was liefde op het eerste gezicht', vertelde het echtpaar.

In april werd er een feest gehouden. 'Niet uitgebreid hoor,' zegt het bruidspaar, 'maar op 29 april werd het feest gevierd in ons huis met de kinderen en kleinkinderen.

En veertien dagen later hielden we een feest met onze broer en zussen, schoonzussen en zwagers. Hier kijken we met veel genoegen op terug.'

Ties en Dinie willen graag deze bijdrage afsluiten met een laatste opmerking. 'We hopen dat we nog lang in ons ouderlijk huis kunnen blijven wonen. We ervaren het als prettig dat we zoveel ruimte rondom het huis hebben. Zelfs het bijhouden van een klein groentetuintje, op eigen terrein, is mogelijk. Zo kunnen we toch onze hobby op kleine schaal blijven doen. We hopen dat we nog lang voor elkaar en onze kinderen en kleinkinderen gespaard mogen blijven.'

Het was fijn om met dit echtpaar gesproken te hebben. Na de koffie stap ik weer op mijn fiets en ga thuis mijn artikel schrijven.

Dirk Brugmans

Weetjes huwelijksjubilea

- 1 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Katoen
- 2 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Papier
- 3 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Leer
- 4 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Zijde
- 5 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Hout
- 6¼ jaar getrouwd: Naam huwelijk: Blik
- 7 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Wol
- 8 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Brons
- 9 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Aardewerk
- 10 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Tin
- 11 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Staal
- 12 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Zijde
- 12½ jaar getrouwd: Naam huwelijk: Koper
- 13 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Kant
- 14 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Ivoor
- 15 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Kristal
- 16 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Saffier
- 17 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Roos
- 18 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Turkoois
- 19 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Linnen
- 20 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Porselein
- 21 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Opaal
- 22 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Brons
- 23 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Beryl
- 24 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Satijn
- 25 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Zilver
- 26 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Jade
- 27 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Mahonie
- 28 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Nikkel
- 29 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Fluweel
- 30 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Parel

Frans en Dineke van Steenbergen

Klaproosstraat 31, daar fiets ik op een maandagmiddag in mei naar toe want Frans (72) van Steenbergen en Dineke (71) van Steenbergen - de Noo waren 4 mei 50 jaar getrouwd en daar wil ik voor de Dorpskrant Nederhemert een artikel over schrijven. Het echtpaar heeft 2 kinderen en 4 kleinkinderen. De 2 kinderen wonen in Den Bosch en Aalst. Frans en Dineke trouwden op 4 mei 1973 in het toenmalige gemeentehuis van Kerkwijk door de ambtenaar van de burgerlijke stand, dhr. Schrievers. Ze gingen wonen in Ormelingstraat 24 maar verhuisden in 1983 naar Klaproosstraat 31, waar het echtpaar nog steeds met veel plezier woont. Frans is 45 jaar chauffeur geweest en hij vertelt mij dat hij niks anders gezien heeft dan aardappels, heel zijn leven lang. Want hij vervoerde aardappels. Eerst voor Van Tuijl uit Gameren, maar dat bedrijf werd overgenomen door AB van Texel. "Maar ik heb altijd met plezier mijn werk gedaan," zegt Frans. "Bij AB uit Texel (maar je kwam nooit bij het bedrijf op Texel) werkte ik 9 jaren. Ik ging op maandagmorgen weg en op vrijdagavond kwam ik weer thuis." Hij vertelt graag over zijn werk en heeft veel van Europa gezien. Toen Frans 62,5 jaar was ging hij met vervoegd pensioen. Dat kon nog in die tijd. Een grote hobby van hem is zingen bij het Hèmerts Visserskoor waar hij al 10 jaar lid is. Ze gaan ook graag samen fietsen en zijn actief bij de seniorenvereniging. Op dinsdagmiddag bij koersbal. En Dineke donderdagmorgen bij bewegen voor ouderen.

Een grote hobby van hem is zingen bij het Hèmerts Visserskoor waar hij al 10 jaar lid is.

Dineke is vanaf de schooltijd werkzaam geweest op naaiatelier de Deeka in Zaltbommel, 6 jaar lang. Ze ging, toen ze verschillende jaren getrouwd waren, ook aardbeien plukken en voor bakker Bracht brood

bezorgen in ons dorp. Als ik ga schrijven over de hobby's van Dineke komt er een hele waslijst langs. Dineke was 38 jaar betrokken bij de EHBO van ons dorp. Heeft 17 jaar EHBO-les gegeven op Chr. Basisschool de Wegwijzer. Ook 25 jaar LOTUS-slachtoffer gespeeld en dat deed ze bij oefeningen van de EHBO, BHV, bij het Rode Kruis en bij brandweerwedstrijden. Dineke was ook veel aanwezig bij evenementen in en buiten ons dorp. Tegenwoordig is ze ook bestuurslid bij de seniorenvereniging. Voor al dat vrijwilligerswerk werd Dineke 15 jaar geleden benoemd tot 'Lid in de Orde van Oranje-Nassau'. Een benoeming die Dineke dik verdient heeft.

Als ik ga schrijven over de hobby's van Dineke komt er een hele waslijst langs

Maar....haar grootste hobby vertelt ze op het laatst. Want 19 jaar paste Dineke op de kleinkinderen die er kwamen. Dat was zo fijn, vertelde ze mij.

Frans en Dineke hebben elkaar leren kennen bij Epi Hooijkaas in Zuilichem. Dat was een café tegenover de kerk, wat er nu niet meer staat.

Er was zaterdag 6 mei een receptie in dorps huis De Gaarde, waar de genodigden konden genieten van een hapje en een drankje en zo werd het 50-jarig huwelijk herdacht.

Heel veel felicitaties in de vorm van kaarten, bloemen, telefoontjes en appjes kwamen binnen bij het echtpaar. Dankbaar zijn ze hiervoor.

Dineke wil nog wel wat kwijt aan het einde van mijn verhaal: "Wij hebben vele redenen tot dankbaarheid gezien de gezondheid van Frans en gelukkig mag het nu redelijk goed gaan."

Ik neem afscheid van deze lieve mensen, die zo dankbaar zijn voor alles en fiets naar huis met mijn hoofd vol gedachten.

Dirk Brugmans

Vervolg weetjes huwelijksjubilea

31 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Bezaanleder

32 jaar getrouwd: Naam huwelijk: ook koper

33 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Porfier

34 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Barnsteen

35 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Koraal

36 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Mousseline

37 jaar getrouwd: Naam huwelijk: ook papier

38 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Kwik

39 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Crêpe

40 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Robijnen

41 jaar getrouwd: Naam huwelijk: IJzeren

42 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Parelmoer

43 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Flanel

44 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Topaas

45 jaar getrouwd: Naam huwelijk: ook Saffier

46 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Lavendel

47 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Kasjmier

48 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Amethyst

49 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Ceder

50 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Gouden

51 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Camella

52 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Toermalijn

53 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Kersen

54 jaar getrouwd: Naam huwelijk: ook houten

55 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Smaragd

56 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Lapis lazuli

57 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Azalea

58 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Esdoorn

59 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Nerts

60 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Diamant

61 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Plataan

62 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Ivoren

63 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Lila

64 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Astrakan

65 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Brilljanten

66 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Jasmijnen

67 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Chinchilla

68 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Granieten

69 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Larix

70 jaar getrouwd: Naam huwelijk: Platina

Rommelmarkt

Het was toen ik in de vijfde of zesde klas zat, (groep 7 / 8) dat er voor de eerste keer op school rommelmarkt werd gehouden. Dat is dus al heel wat jaartjes geleden.

Dat was me toch een belevenis. Zowel voor de kinderen, de meesters en juffen, als voor het hele dorp! In de jaren 70 organiseerden verenigingen en organisaties ineens overal rommelmarkten. Het was iets waar mensen graag heengingen. Voor Hemert was het iets nieuws, iets leuks wat de school ging organiseren. In plaats van je oude, maar nog bruikbare spullen naar de zolder of de schuur te verhuizen waar het dan jarenlang stond te verstoffen was er ineens een andere uitwijkmogelijkheid! Naar de markt er mee!

In de altijd nette huishoudens werd 1x per jaar de "grote schoonmaak" gehouden. Het huis werd vanonder tot boven op z'n kop gezet. Er werd geboend en gewreven. Matrassen werden naar buiten gegooid en elk kastje werd zorgvuldig uitgepakt en ook weer netjes ingeruimd. Iedereen had spullen van zichzelf, nog van ouders, grootouders, aandenkens van dagjes uit, kortom, het kan ook weleens teveel worden. Daarvoor was er ineens een prachtoplossing: De rommelmarkt. Persoonlijk weet ik niet goed wie bedacht heeft dat we dit als school gingen organiseren. Ik denk meester Van Dam die toen het hoofd van de school was. Ik weet dat hij er naar ons als kinderen heel enthousiast over was en het in mijn ogen heel goed zag zitten. Hij heeft toen ook vast niet meteen de impact overzien wat dit met zich mee zou brengen en dat het de start zou zijn van een lange en mooie traditie. Mogelijk was de start in 1977. Het was in het huidige schoolgebouw.

Met een onderbreking van 3 (onder andere corona) jaren was het dit jaar dus de 43^e keer dat er rommelmarkt werd gehouden.

Ik kan er natuurlijk wel iets naast zitten, maar feit is dat er al ruim 40 jaar een traditie is in Nederhemert waar jong en oud samenkomt op ons schoolplein. Misschien halen we het 45^e jubileumjaar nog net. Door de komst van de nieuw te bouwen school in de nabije of nog iets verdere toekomst zal deze traditie wel zijn voortgang hebben maar zal er ook iets worden afgesloten wat mooi, fijn en vertrouwd was.

Aan het organiseren van de rommelmarkt zitten allerlei kanten. Ik kan me zo voorstellen dat het voor de toenmalige meesters en juffen heel wat aanpassing vereiste. Het begon ongeveer twee

weken voor de geplande datum. Mensen werden opgeroepen hun spullen te verzamelen voor de markt zodat die opgehaald en gesorteerd konden worden. Omdat de markt meestal zo medio mei werd gehouden, was de grote schoonmaak al achter de rug. Het was belangrijk dit in die periode te plannen want dan was alles uitgezocht en het weer zou zomaar eens goed kunnen meewerken. Meestal was de zaterdag van de rommelmarkt een zonnige, nog een beetje koude maar droge dag. Natuurlijk viel er ook weleens een bui maar meestentijds was het redelijk weer.

Minstens een week lang konden er spullen worden gebracht. Die werden in de gangen naast de lokalen gesorteerd

Omdat alles toch maar lag te wachten op de rommelmarkt werd er de hele week van tevoren gesorteerd.

In het begin werd er alleen vanuit de middenruimte, -wat toen 'gemeenschapsruimte' werd genoemd- en het toenmalige handenarbeidlokaal verkocht. De spullen werden verzameld in het midden van de middenruimte. De genoemde ruimten waren toen nog voldoende voor de spullen die werden verkocht. Later kwam het speellokaal er ook bij.

Ik herinner me dat we dingen moesten maken bij handenarbeid. Een pennenbak of een asbak of iets dergelijks van klei. Het werd netjes afgebakken in het keramiekoventje en werd te koop gezet op de markt. Twee vliegen in 1 klap want natuurlijk kochten je ouders het door jou zo ijverig gemaakte werkstuk. Ik denk dat ik het nog heb. De dorpspomp van Kerkwijk was wat ik maakte van rode klei. Het was nog aardig goed gelukt.

Elk jaar kwamen er meer spullen en werd de behoefte om goed uit te sorteren groter. Toen Wim van der Toorn directeur werd kwamen de lokalen erbij als verkoopruimte.

Minstens een week lang konden er spullen worden gebracht. Die werden in de gangen naast de lokalen gesorteerd. Tegenover het

huidige lokaal van groep 3 werd het speelgoed ingezameld. Niet alleen wat spelletjes maar ook poppenwagens, skeelers, en ander heel groot materiaal werd er gestald.

Zonder morren hingen de kinderen hun jassen op de kapstok áchter de berg spullen.

Zonder morren hingen de kinderen hun jassen op de kapstok áchter de berg spullen. Op en bij de kapstokken tegenover de huidige trap bij de ingang kon iedereen z'n potten en vazen kwijt. Bij het huidige lokaal van groep 4B groeide een oneindige stapel boeken. Het speellokaal wat je nooit of te nimmer met je schoenen mocht betreden vanwege de dure gymvloer werd vol gezet met grote tafels. Hier werden de huishoudelijke spulletjes, servies en dergelijke uitgesteld. Kortom de hele school ademde 10 dagen lang 'rommelmarkt'. Of je het als kind of leerkracht rommelig vond, vervelend of onoverkomelijk, dat was niet aan de orde. De rommelmarkt hoorde bij de school en we deden het altijd op die manier.

Vrijdagsavonds, daags voor de aanvang van de markt werd met behulp van sterke vaders en grote broers de rest van de spullen opgehaald. Er is in die zin nog niets veranderd.

Het plein veranderde in een meubelboulevard. De school werd een koopcentrum met vele winkels. In elk lokaal waren privacygevoelige dingen achter slot en grendel gestopt. Laadjes met schoolspullen van de kinderen veilig weggeborgen en de schooltafeltjes vormden de toonbanken waarop al de verkoopwaar lag uitgesteld. Er was een lokaal met boeken, met speelgoed... een totale metamorfose van de school. Van de leerkrachten werd verwacht dat ze alles op vrijdagmiddag netjes ombouwden tot winkel. Iedereen hielp mee en het gaf een enorme saamhorigheid en gezelligheid.

Van de leerkrachten werd verwacht dat ze op vrijdagmiddag alles netjes ombouwden tot winkel.

Plotseling was de school niet alleen voor de kinderen en het onderwijzend personeel. Op die dag was de school voor het hele dorp. Iedereen liep in en uit en zat overal op en in. Heel gezellige dagen waren het waarop je iedereen weer op een andere manier leerde kennen. Want ineens zag je dat de juf die altijd alleen voor school bezig was ook talent had om op een markt te staan en allerlei frutsels aan kon smeren en zag je een andere leerkracht de handen uit de mouwen steken op een manier die je niet had verwacht. Het gaf (en geeft) binding met elkaar. Natuurlijk ging er ook weleens iets mis en werd er iets verkocht wat gewoon van school was en niet goed was opgeruimd. Daar leerden wij dan weer van.

De school groeit. In de jaren 70 bij de start van deze rommelmarkt voor en door de school werkten er ongeveer 8 leerkrachten. Nu is dat aantal ruim vervierdubbeld.

Heel erg blij en dankbaar waren we als school dat dit keer de ouderraad de organisatie op zich nam. Zo fijn en leuk om te merken hoe er nieuwe bronnen werden aangeboord en frisse ideeën ontstonden. Hoe er werd samengewerkt en er op zaterdag 13 april een markt werd neergezet waar iedereen het naar z'n zin kon hebben.

Er was voor elk wat wils en menigeen ging met tassen vol spullen naar huis. Magen werden gevuld met hamburgers, poffertjes, frietjes, snacks en ijsjes. Het was allemaal niet zo gezond maar wel lekker.

Voor de kinderen was er veel te doen. De groten konden lasergamen op het gras achter de school. Het springkussen was in trek en er werden leuke potjes geschilderd wat met een gezellig bloemetje mee naar huis ging. De hele morgen kon je je uitstekend vermaken.

In de jaren dat we geen rommelmarkt konden houden is juist de school heel hard gegroeid. Voor veel collega's was deze rommelmarkt helemaal niet zo vertrouwd... Het was nieuw! Vragen waren er: "Is het verplicht... hoeveel tijd kost het... het is op zaterdag.... Maar toen de markt er eenmaal was zagen we ze genieten. Zagen we nieuwe kanten, zoals dat van alle tijden was.

Het weer op deze dag in april werkte gelukkig heel goed mee. Na een frissen start in de vroege ochtend konden de jassen uit en was het genieten van de drukte en het warme voorjaarszonnetje.

Heel veel ouders en leerkrachten hebben zich op vrijdag en zaterdag ingezet om te helpen een heel mooi bedrag bij elkaar te werken. Er werden zoveel spullen gesponsord, gemaakt, gebakken en gebracht... wat een geweldige saamhorigheid! Nog nooit was de opbrengst zo hoog. Met dankbaarheid ontvingen we een bedrag van € 14000,- euro die een mooie bestemming zal krijgen bij de nieuwe school.

En bij deze nog: ouderraad en sponsors: Bedankt!

Gerda Kooijman

uit de pastorie

Wie doet nou zo iets? Mary Jones

Welk meisje van 15 loopt 42 kilometer op blote voeten door bergachtig gebied om een Bijbel te kopen? Dat was Mary Jones, een meisje uit Wales. Zes jaar lang had ze gespaard om een Bijbel aan te kunnen schaffen. Met haar spaargeld liep ze naar Bala. Daar woonde ds. Thomas Charles, van hem kocht ze haar Bijbel.

Dit plaatje laat zien hoe blij ze daarmee was

Mary Jones was geboren in 1784 in een arm gezin in het dorpje Llanfihangel-y-Pennant. Haar vader was boerenknecht. Hij stierf toen Mary vier jaar was. Met haar moeder ging ze al heel jong mee naar de gezelschappen van Gods kinderen. Ze hield de lantaarn vast en liep voor haar moeder uit. Wat ze die mensen daar

hoorde vertellen over God en Goddelijke zaken, dronk ze in als water. Ze was nog maar acht jaar toen ze tot God bekeerd werd. Het was haar verlangen om in Gods Woord te lezen. Ze had net genoeg school gehad om te kunnen lezen, en in haar omgeving was één Bijbel beschikbaar. Dat was in een boerderij in Penybrynau Mawr. De boerin gaf aan Mary toestemming om elke week naar de boerderij te komen om daar in de Bijbel te kunnen lezen. Zes jaar lang liep ze elke week naar die boerderij om daar de Bijbel te lezen en gedeelten uit haar hoofd te leren.

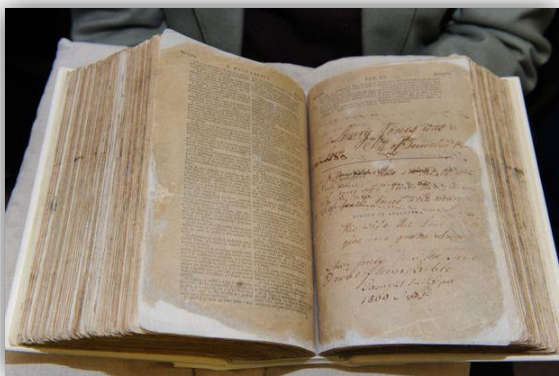
Restant van het huisje waar Mary Jones woonde.

In 1799 was er een nieuwe editie van de Bijbel in de taal van Wales gedrukt, en ds. Charles wist duizend exemplaren te bemachtigen. De Bijbel was toen schaars in Wales. Het was in het voorjaar van 1800 dat Mary Jones aan de pastorie aanklopte. Het bijzondere daarvan was niet alleen dat ze zo'n eind lang gelopen had op blote voeten, want dat deden alle arme mensen in die tijd. Het bijzondere was vooral, dat dit arme meisje zes jaar lang elke cent opzij had gelegd om zelf een Bijbel te kunnen bezitten. Ze had in die jaren 17 shilling gespaard, een groot

bedrag voor die tijd. Wie doet zo iets? Alleen iemand die Gods Woord liefheeft.

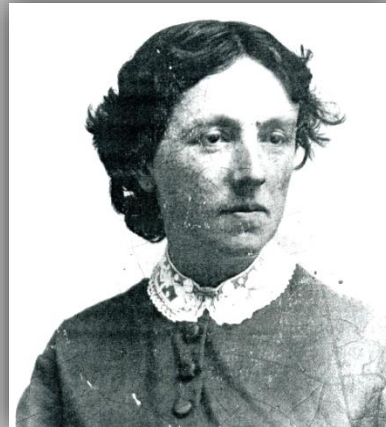
Thomas Charles, 1755-1814

De Bijbel van Mary Jones bestaat nog steeds, hij wordt bewaard in Cambridge. Ze heeft er zelf in geschreven (in het Engels):

“Mary Jones is geboren 16 december 1784. Ik kocht deze in mijn 16^e levensjaar. Ik ben de dochter van Jacob Jones en Mary Jones zijn vrouw. De Heere geve mij genade, amen. Mary Jones is de eigenaar van deze Bijbel. Gekocht in het jaar 1800. In mijn 16^e jaar.” Ze kreeg van ds. Charles drie Bijbels mee, twee kon ze kopen van haar spaargeld en een kreeg ze er gratis bij. Al met al raakte ds. Charles er steeds meer van overtuigd, dat er veel meer Bijbels nodig waren in de taal van Wales. Met een aantal vrienden

in Engeland is in 1804 het “Britse Buitenlandse Bijbel Genootschap” opgericht. Volgens de overlevering gaf Mary Jones de aanzet om dit Bijbelgenootschap op te richten, maar in die tijd kwamen meer arme mensen bij ds. Charles aan de deur om een Bijbel te kopen, dus Mary Jones was niet de enige jongere in die tijd die er ALLES voor over had om zelf een Bijbel te bezitten.

Mary Jones trouwde later met een wever, Thomas Jones. Zo zag ze er op latere leeftijd uit.

Ze stierf in 1864 op de leeftijd van 80 jaar en werd begraven Bryn-crug; haar grafsteen bevindt zich nog steeds op het kerkhof aldaar.

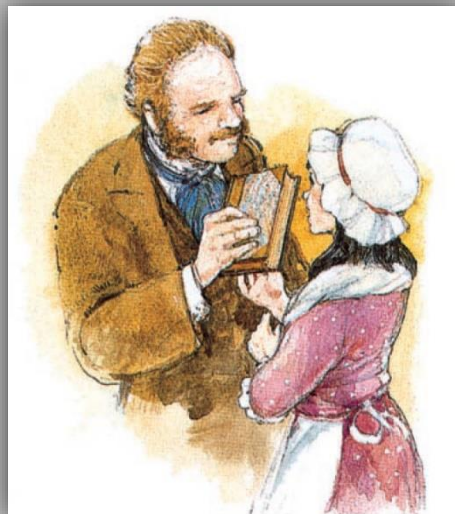

Dit is Mary op haar oude dag, het Boek dat ze vasthoudt is ongetwijfeld haar Bijbel.

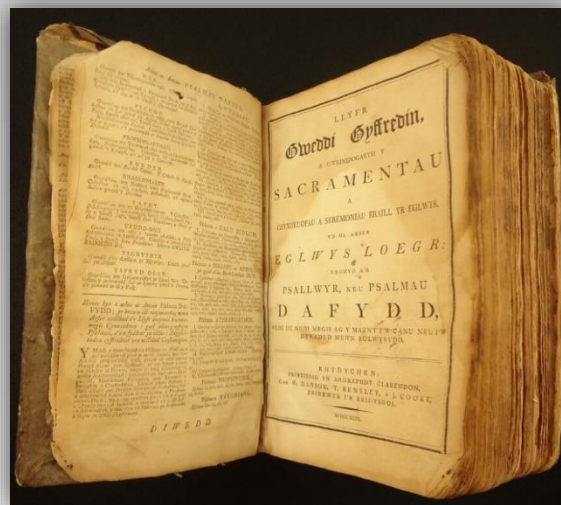

In Bala is een museum aan Mary Jones gewijd,

zie <https://www.bydmaryjonesworld.org.uk/>. Haar geschiedenis is later geromantiseerd en vanaf 1862 als kinderboekje verspreid.

Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. (Joh. 3:16)

Uitgave van de Bijbel in de taal van Wales, 1799.

Wij hoeven geen zes jaar te sparen om een Bijbel te kopen, en wij hoeven er ook geen 42 kilometer voor te lopen. Hebt u een Bijbel? Lees uw Bijbel, bid elke dag! Hebt u geen Bijbel? Koop er een en lees erin. God spreekt daarin tot u en tot mij.

Ds. J. van Meggelen

Koningsdag in Nederhemert

2023

Impressie van een gezellige Koningsdag

Dodenherdenking

Op de dodenherdenking op de begraafplaats was er een mooie opkomst van onze inwoners. Wethouder Gijs van Leeuwen heeft respectvol gesproken en een krans gelegd op de begraafplaats. Ook Dirk Brugmans heeft namens de dorpsraad en inwoners van Nederhemert een krans gelegd. Tijdens de herdenking werd er een mooi winnend gedicht voorgedragen door Cas van Emden en Herman Vos van basisschool De Wegwijzer. Fanfare Combinatie Prinses Juliana-Concordia bedankt voor de muzikale begeleiding en Wim van der Toorn voor het geluid en de stoelen. Het was een indrukwekkende en respectvolle herdenking waarin de slachtoffers van de oorlog werden herdacht en de waarde van vrede en vrijheid werd benadrukt.

(bron: facebook Dorpsraad)

Veilig kamperen

Nederlanders brengen dit jaar vaker hun vakantie door in een tent, caravan of camper dan de afgelopen jaren. Dit voorspelt de ANWB, aan de hand van cijfers van het onderzoeksbureau CVO in combinatie met de groeiende verkoop van kampeermiddelen, boekingscijfers via hun websites en verschillende campingtrends.

Een buitenlandse camping is hierbij het meest populair. In Nederland zijn er zo'n 3,5 miljoen mensen die geregeld kamperen. Samen zijn ze goed voor 5,2 miljoen vakanties op de camping. Hiervan zijn er 2,5 miljoen in eigen land en 2,7 miljoen in het buitenland. De meest populaire landen om te gaan kamperen zijn Frankrijk, Duitsland, Italië, Spanje, België en Kroatië. Als je gaat kamperen, doe dit dan veilig. Het is belangrijk om ook dan de brandveiligheid in de gaten te houden. We geven je een aantal tips.

Veilig stroomverbruik

Ook tijdens het kamperen maken we vaak gebruik van een koelkast of koffiezetapparaat. Van dit soort huishoudelijke artikelen bestaan speciale campingversies met een laag stroomverbruik. Daarnaast zijn er ook omvormers en accu's op de markt, waarmee je het stroomverbruik in je caravan op een veilig niveau houdt. Controleer ook de bedrading van je apparaten om het risico op brand te verkleinen.

CEE-aansluiting

De spanningswaarden in een caravan zijn 220 volt en 12 volt. Wil je een aansluiting van een caravan op een 220-voltinstallatie, gebruik dan

Foto: brand camping Aalst, 27 april 2020

de blauwe, spatwaterdichte CEE-stekker, een neopreenkabel van maximaal twintig meter lang en rol de kabel altijd helemaal af. Zo voorkom je warmteontwikkeling en daarmee kortsluiting. Heeft je caravan geen CEE-aansluiting? Dan is het raadzaam om een aardlekschakelaar te plaatsen. Zorg er ook voor dat de metalen delen van de caravan (wanden, chassis, aanrechtblad) geaard zijn.

Opeens toch brand tijdens het kamperen. Wat nu?

- Probeer de brand zelf te blussen. Lukt dat niet of bij twijfel: bel 1-1-2
- Meld de brand bij receptie of portier
- Verwijder gasflessen uit de omgeving
- Waarschuw andere campinggasten
- Zorg voor een vrije aanrijroute voor de hulpverleners
- Geef de brandweer informatie over eventuele slachtoffers en over hoe de brand is ontstaan.

Voorkom een koolmonoxidevergiftiging

Hang altijd een CO-melder in de caravan, zodat je op tijd gewaarschuwd wordt voor een eventuele koolmonoxidevergiftiging. Heb je een apparaat dat met een vlam werkt, bijvoorbeeld een kooktoestel, kachel, koelkast of lamp? Zorg dan altijd voor voldoende ventilatie. Een apparaat dat kerosine, olie of gas verbrandt in combinatie met weinig ventilatie, kan een koolmonoxidevergiftiging veroorzaken.

Ik ga kamperen en ik neem mee

- Een rookmelder
- Een koolmonoxidemelder
- Een brandblusser(tje)
- Een EHBO koffer(tje)

Op de tweede plaats eindigde de brandweer van Nederhemert afgelopen zaterdag tijdens wedstrijden in Eelde Groningen. Ze gaan nu door naar de landelijke finale.

Terugblik Feestweek

Op het moment van schrijven is de Feestweek echt net achter de rug. De tent staat er zelfs nog. Alles zit daarom vers in het geheugen, dus tijd om een verslagje te schrijven!

Vrijdag 26 mei zijn we van start gegaan met de Truckshow. Ik typ van start gegaan, maar dat is natuurlijk niet helemaal waar. Maandenlang zijn we al met de voorbereiding bezig. Alles moet geregeld/besteld worden. Wat korter van tevoren moet het terrein worden klaargemaakt, bruggen gelegd, alles weer netjes gemaaid, parkeerterrein aanleggen, tent plaatsen met al het toebehoren, eigenlijk teveel om alles exact op te noemen. Dit alles om dus die vrijdagavond

te kunnen starten met de Truckshow. Er was weer een grote animo onder de chauffeurs om aanwezig te zijn, maar liefst 265 vrachtwagens reisden naar Hèmert af. Velen stonden al vroeg klaar en vanaf 17:00 ging het terrein open. Wat was het weer een schitterend gezicht toen alles geparkeerd stond. Als het dan donker wordt en alle lampen aan staan is het een prachtig plaatje. Vele mensen kwamen dan ook de trucks bewonderen. 's Avonds in de tent was er weer de Foute Party met als thema 'a touch of pink'. Het was weer een gezellige drukte. Feestduo Kaaigezellig maakte met hun

optreden er nog een feestje van.

De feestgangers van de Foute Party gingen huiswaarts en de chauffeurs richting hun truck om te slapen of om nog gezellig na te kletsen.

De volgende dag was de brandweer al vroeg in de tent om de tent schoon te spuiten. Hier knapt het wel echt van op en is de ergste bierlucht weer verdwenen. Maar vanaf 08:30 kwam er een andere lucht in de tent, het was tijd om de eieren te bakken voor de chauffeurs! Vier

dames waren weer op tijd in de tent om flink door te bakken om alle chauffeurs van een ontbijt te voorzien. Uiteraard met een lekker bakje koffie erbij. Gedurende de dag heeft een anonieme jury het rondje over het terrein gelopen om de vrachtwagens te beoordelen. Er waren mooie prijzen voor o.a.: de mooiste truck, de meeste decibellen en de vriend van de show. Hierbij het rijtje winnaars:

- 1e Prijs; Dijkstra
- 2e Prijs; M. de Groot
- 3e Prijs; Zürkirchen
- 4e Prijs; Jan C. Swijnenburg
- 5e Prijs; G&J van Leeuwen
- 6e Prijs; H. Teunissen
- 7e Prijs; Van Suijdam
- 8e Prijs; Dyan Salari
- 9e Prijs; Weeda
- 10e Prijs; Möhlen

Vriend van de show 2023; Lennart van de Werken

Bedrijf van de show; Schreuders Transport

Decibelcontest; G&J van Leeuwen met 123,6 DB

Dit jaar was er ook een speciale winactie. Voor degene die geen toegangskaartje hadden om aanwezig te zijn tijdens de truckshow werd er één kaart per opbod verkocht. De opbrengst hiervan ging volledig naar stichting Hoogvliegers. Sjoerd Woudenberg was de winnaar van deze actie en heeft € 600,- gedoneerd.

Na deze uitslag gingen alle chauffeurs weer richting huis en konden we terugkijken op een geslaagde aftrap van de Feestweek!

Tweede Pinksterdag werd het terrein vanaf 12:00 uur het decor voor prachtige oldtimers en tractoren. Wat een geweldige opkomst was er. Rond 13:00 uur vertrokken de tractoren en rond 13:15 uur de oldtimers. Er werd een mooie tocht gereden door de omgeving en de gezamenlijke pauzeplaats was bij het terrein van Vos Zaltbommel. Hier kreeg iedereen wat te drinken met een appelflap en voor de kinderen een zakje chips. Daarna werd de tocht vervolgd. Uiteindelijk kwam iedereen weer bij de tent uit.

Hier werden elkaars voertuigen nog bewonderd en werd er nog wat gegeten en gedronken op de goede afloop van deze 14e editie van de oldtimertocht.

Dinsdag 30 mei was het tijd voor onze gezellige 40+ middag. De dames van het bestuur hadden allemaal zelf iets gebakken zodat we de middag konden beginnen met koffie en wat lekkers. Daarna werden er groepjes gevormd en was het tijd voor een leuke quiz. Diverse vragen en opdrachten kwamen voorbij. Vragen over dingen uit Hèmert, plaatjes van kerktorens om

te raden in welk dorp deze stonden, bottle flip met een flesje water en nog veel meer. Ondertussen werd iedereen voorzien van een drankje en na de quiz was het tijd om aan het buffet te beginnen. Iedereen had lekker gegeten met nog een toetje na. Wij vonden het een leuke middag en hopen iedereen volgend jaar weer te mogen verwelkomen.

De volgende dag was het tijd voor de kindermiddag. Wat blijft het toch altijd weer leuk dat er zoveel kinderen komen. Dit jaar gingen

we op pad naar het Sterrebos. Gerrit Robbemondt had weer een leuk plan bedacht voor de kinderen. Ze gingen een wigwam bouwen, een heus schild verven, buks schieten en nog wat spelletjes. Tijdens de opdrachten moesten ze ook nog eens goed opletten, want in diverse bomen hingen dingen die niet in het 'bos' thuishoorden en opgeschreven moesten worden. Tussendoor was er natuurlijk ook nog een punt om wat te drinken en een zakje chips te eten. Als alles

voltooid was, moesten ze de wigwam meenemen naar de tent, kregen ze lekker frietjes te eten en mochten ze nog over de bukschuifbaan heen glijden. De kinderen die niet mee waren geweest naar het Sterrebos,

konden knutselen in de tent. Uiteraard kregen zij ook friet en mochten ze ook glijden over de bukschuifbaan. Wat was dit weer een leuke middag met alle kinderen!

's Avonds werd er weer gekiend in de tent. Een groot aantal mensen, jong en oud, waren klaar om leuke geldprijzen te winnen. Doordat er zoveel mensen waren, liepen de prijzen ook flink op! Tussendoor werd iedereen nog voorzien van een lekker hapje uit de frituur.

Nog één avond te gaan, vrijdag 2 juni de Truckpulling. Vorig jaar waren er lange rijen, zoveel mensen waren er toen gekomen. Dit jaar hadden we diverse maatregelen genomen om die lange rijen proberen te voorkomen. Zo zijn we gestart met online kaarten te verkopen. Dit

is een succes geweest, bijna 1000 kaarten waren er verkocht! Uiteraard kon je aan de kassa ook nog een kaartje kopen en was de entree voor kinderen tot 14 jaar gratis. Het muntenhok was vanuit de tent verplaatst naar buiten. De bar in de tent was gedraaid, een extra tappunt werd er hierdoor toegevoegd en er was wat meer plaats in de tent. Buiten bij de mobiele bar aan de kant van tent was een biertank geplaatst zodat er niet iedere keer fusten gewisseld moesten worden. Al deze maatregelen zijn niet voor niks geweest. Er was weer een enorm groot publiek gekomen. Dit jaar geen lange rijen bij de kassa's en het muntenhok maar een goede doorstroom. Vanaf 19:00 uur begon de wedstrijd, de vrachtwagens met brullende motoren probeerden weer

allemaal een full pull te halen. Het is een mooie wedstrijd. Ondertussen stond DJ Max Lips in de tent om daar het feestje te bouwen. Om 01:00 uur ging de muziek uit en de lichten aan. De tent stroomde langzaam leeg, nog even langs de friettent of een broodje voor een versnapering en weer naar huis.

Zaterdag 3 juni, de allerlaatste dag van de Feestweek. Nog een laatste dag? Jazeker maar dan om op te ruimen en deze dag staat in het teken van de vrijwilligers. 's Morgens vanaf

08:00 uur waren er heel veel vrijwilligers om ons een handje te helpen alles op te ruimen, wat een mooi gezicht! Vanaf 16:00 uur was het dan echt tijd om de vrijwilligers in het zonnetje te zetten. Onder het genot van een drankje ging de BBQ aan en kon iedereen gezellig en rustig bijkletsen en terugkijken op de Feestweek.

Wij als bestuur kijken terug op een fantastische Feestweek. Iedere keer zo'n enorme opkomst. We zijn hier trots op en willen dan ook iedereen bedanken. En dan komen we nu terug op het stukje vrijwilligers. We kunnen het gewoon niet vaak genoeg zeggen; zonder al onze vrijwilligers lukt het ons niet om een Feestweek te organiseren. Daarom vanaf deze plaats nogmaals hartelijk bedankt voor jullie inzet. We hopen dat we volgend jaar weer op jullie steun mogen rekenen!

Zomermarkt

Zomermarkt

Zaterdag 10 juni was er eindelijk weer een zomermarkt in Nederhemert. Het was echt heel lang geleden. De vorige markt was nog bij het kasteel op het Eiland. Deze keer kon iedereen naar het plein bij de Sterakker komen. Het was met recht een zomermarkt te noemen want de zon scheen fel en warm. Daarom kwamen de meeste bezoekers al vroeg.

Het was een heel warme maar gezellige dag!

Zomermarkt Nederhemert

Sterakkermarkt

De veiling (3)

Toen ik in Bruchem op de landbouwschool zat zijn we een keer met onze klas op de fiets naar de Zaltbommelse veiling geweest. Daar liep de keurmeester de aangevoerde producten te keuren. Ik liep een eindje met hem mee om te kijken hoe hij dat deed. Er stond een kist van een aanvoerder uit ons dorp met van die prachtige kleine augurkjes. Dus ik zei tegen hem: "Dat is mooi spul." De keurmeester zei: "Dat zal ik je laten zien jongen." Hij pakte die kist op, begint er flink mee te schudden en daar komen me toch van die grote bommen omhoog. Ik heb er later nog dikwijls aan moeten denken als ik die man zag. Maar hieruit bleek dus ook dat een keurmeester niet alleen het product keurde, maar ook de aanvoerder. Ook de kopers 'kenden' de aanvoerders, al hadden ze die nog nooit gezien.

In die tijd zocht de voorlichtingsdienst een kweker om frambozen te telen als proef welk ras het beste was. Dat leek mijn vader wel wat. De planten kreeg hij gratis, met de voorwaarde dat hij ze ziektevrij hield en keurig opschreef hoeveel kilo er van ieder partij af kwam. Aan de slag dus: lange palen in de grond graven en daarlangs ijzerdraad aan vast krammen. Het waren in totaal vier rijen. Ik kan me nog herinneren dat er vooraan bij iedere rij een wit bordje stond met zwarte letters van welk ras het was.

Nou was mijn vader totaal ongeschikt voor zo'n proef, want hij was niet secuur genoeg. Wij als kinderen moesten meehelpen plukken en mijn moeder had de leiding, want vader was ergens anders met werk bezig. Moeder zei wel dat we de rassen apart moesten houden, maar je weet hoe dat gaat. Als je kinderen uitstuurt heb je kinderen te verwachten, zei men vroeger. En dat is nog zo. Als wij de kistjes met de kruiwagen naar huis reden, laadden wij de soorten door elkaar. Dat was voor de kopers niet erg, want ze leken op elkaar. Maar wij waren dan dikwijls de tel kwijt. Mijn vader vond dat heel niet erg, want dan schatte hij de aantallen wel. Over één ding heb ik me nooit zorgen hoeven te maken en dat is dat mijn vader spleetogen zou krijgen want hij keek niet

zo nauw... Om welke reden weet ik niet meer, maar we hebben die frambozen niet tot in lengte van jaren gehad.

Een ding weet ik nog wel; dat het oogsten van bramen veel leuker was dan het plukken van aardbeien.

Alle producten gingen in houten kisten. Iedere veiling had zijn eigen kisten, want op zijkanten stond de naam gestempeld. Bij onze veiling stond er 'Zaltbommel en Omstreken' op. Aan de voor- en achterkant het jaartal wanneer de kist uit de fabriek was gekomen. Er waren verschillende maten, zoals aardbeienkistjes, aardappel- en groentekisten. De aardappelkisten hadden dezelfde maat als de groentekisten, alleen de aardappelkist was iets lager.

Had je lege kisten nodig, dan schreef je op de veilingbrief hoeveel en welk soort. De vrachtrijder bracht ze 's middags gratis thuis. De veilingrijder had ook kisten in voorraad staan. Kwam je er tekort of was je ze vergeten te bestellen, dan kon je ze daar nog ophalen. Je moest wel kistenhuur aan de veiling betalen. Van dat geld konden zij ze repareren en nieuwe kopen. Een aardbeienkistje kostte toen een dubbeltje (10 cent) en grote kisten een kwartje (25 cent) aan vracht.

In die tijd werden de kisten op een bascule (weegschaal met gewichten) gewogen. Het bijzondere aan dit weegtoestel was dat alles vertienvoudigd werd. Als men achter op het plateau een kist van 20 kilo plaatste en aan de voorkant 2 kilo, was de balans in evenwicht. Het moeilijkste was als de kisten lang in de regen hadden gestaan. Normaal wogen ze 5 kilo, maar als ze lang in de regen hadden gestaan waren de kisten een stuk zwaarder. Daar moest je wel rekening mee houden met afwegen. Nog een nadeel was dat als de kisten ouder werden, de spijkers loslieten en er een plank uit viel. Dan rolde je product over de grond en kon je alles weer oprapen.

Omdat deze kisten niet gespoeld werden waren ze vaak vies aan de binnenkant. Daarom was iedereen verplicht om - als er bijvoorbeeld fruit in moest - in de bodem en zijkanten dun

ribbeltjeskarton te plaatsen. Die waren bij de veiling in pakketten te koop. Je kon ze ook bij de vrachtrijder bestellen en die bracht ze dan mee. Dat werden “bodems” en “randen” genoemd. De bodems waren zo gemaakt dat die precies in de kist pasten en de randen waren zo gemaakt dat je er net mee rondkwam.

Bloemkool werd niet afgewogen, maar werd per stuk verkocht. Als je de kool ging oogsten, sneed je eerst gezond blad er af om onder in de kist te leggen en daar legde je dan de bloemkool op, zodat je tussen de kolen geen vieze bodem zag. Sommige telers zaaiden onder het platglas - als de aardbeien er af waren - komkommers of meloenenzaad. Als de meloenen geoogst werden - hier waren ook weer speciale houten kistjes voor - deed men houtkrullen onderin zodat ze niet vies werden of beschadigd raakten.

Het gebeurde ook nogal eens dat van een bepaald product de kwaliteit niet goed was of er geen kopers voor waren. Dan werd deze levering doorgedraaid. Dat wil zeggen dat de klok die hoog inzette, helemaal doordraaide naar nul. Deze producten gingen meestal naar vee- of varkensboeren en werden aan de dieren opgevoerd.

Wij hebben bij ons een keer een groenteboer op vakantie gehad en die vertelde het volgende. Er stond op de veiling een partij prachtige andijvie. Enkele kopers kochten er paar kisten van voor de normale prijs. Toen de rest kwam en de klok maar door bleef lopen vond hij het zonde dat deze prachtige andijvie bij de koeien terecht zou komen. Daarom drukte hij bij 1 cent per kilo op de knop en kocht de hele partij. Hij dacht: voor deze prijs kan het geen kwaad. Hij deed de andijvie in de reclame en dacht: hier ben ik zo vanaf. Maar die partij was zo groot dat hij zelf de rest naar de koeien heeft gebracht. De uitkomst was dat hij er niets aan verdiend had en er zelfs nog geld op moest toeleggen.

De Zaltbommelse veiling heeft nog een dependance gehad in Brakel. Deze stond langs de Van Heemstraweg. Dit gebouw werd alleen gebruikt om vroege aardappelen te veilen. Het gebouw was voor 90 procent open, alleen het deel waar de klok hing was ommuurd. Omdat er in deze streek veel nieuwe aardappelen geteeld werden en het vervoer nog met paard en wagen

gebeurde, konden de telers het product vanaf het land daarnaartoe vervoeren. Dus dit pand was maar enkele weken per jaar in bedrijf.

Ik weet dat ik als klein manneke met mijn vader nieuwe aardappelen aan het rooien was dat er een vrachtwagen uit Vlijmen op de dijk stopte met aardappelen die hij in Brakel op die veiling gekocht had. De chauffeur kwam naar het land en vroeg aan mijn vader of hij de aardappelen die wij aan het rooien waren, kon kopen. Die zou hij - als hij weer naar Brakel ging - ophalen. Over de prijs waren zij het zo eens, want dan had mijn vader geen kosten aan de veiling en transport.

Mijn vader kon er niet buiten, maar hij had een gruwelijke hekel aan veilingen. Hij kon er niet tegen als hij een product met de veilingrijder mee gaf, dat hij hier verder geen invloed meer op had. Hij zei wel eens, en daar had hij gelijk in: “Als ik met een koe naar de veemarkt ga, loopt daar geen keurmeester die zegt of de koe een eerste of tweede klas koe is. Je bepaalt zelf de prijs. Biedt een koper te weinig, dan gaat het dier weer mee naar huis. In het andere geval verkoop je het beest.” Dat was op de veiling anders; daar beslist een ander over je product. Mijn vader was een voorstander van vrije handel.

Een ding weet ik nog: als wij een heel mooi product aanboden op de veiling, dan zetten wij een ‘ophoudprijs’ op de bijbehorende veilingbrief. Bijvoorbeeld: bij 25 cent ophouden. De kopers konden dat zien als zij langs het product liepen om dat te keuren. Als de klok begon te draaien en niemand bood 25 cent of meer, dan stopte de wijzer bij 25 cent. Dan werd het de volgende dag weer geveild voor alle geld of het draaide door. Met deze ‘fratsen’ hebben bloemenveilingen zich niet opgehouden. Kopen en anders de container in is hun motto. Ook lopen er op de veiling commissionairs die inkopen voor groenteboeren die zelf geen tijd hebben om naar de veiling te gaan. Die tussenpersonen zetten zelf op veiling de producten klaar die zij voor hun klanten ingekocht hebben. Dan kunnen die groenteboeren hun bestelde spullen ‘s middags ophalen zonder verdere rompslomp. Deze commissionairs krijgen betaald (commissie) door hun opdrachtgevers.

Hoelang groenteveilingen nog bestaan weet niemand, maar het zal niet lang meer duren denk ik. De grote supermarkten zijn bezig alles in hun macht te krijgen. Zij gaan dan bepalen in welke week een bepaald product geleverd mag worden en voor welke prijs. Vindt een teler de prijs te laag, geen probleem: de ene traag de ander graag. Alles moet groter, rechtstreeks laden bij de kweker, minder kosten en meer gemak. Nu worden prijzen al afgesproken voor het zaadje gezaaid en het plantje gepoot is.

Als er in de tijd van mijn vader, die in 1946 voor zichzelf begon, dezelfde regels waren geweest als nu, dan had hij nooit boer en tuinder kunnen worden. Als dit zo door gaat resten van de veilingen alleen nog wat nostalgische herinneringen en zijn we terug op hetzelfde niveau als een eeuw geleden. Het is een zorgelijke tijd zowel voor boer als tuinder. De tijd zal leren hoe lang een kweker nog baas is over zijn eigen product. Als dit zo doorgaat is er geen toekomst meer voor de groenteboer en de kleine kweker. We zien nu ook hoe het met de fruitveiling in Geldermalsen is gegaan. Daar is de veilingklok ook al weg.

Gijs van de Werken

De Zwaluw legt haar jongskes neer.

Bij ons zijn man en vrouw Zwaluw bezig een kunstig nest aan het bouwen tegen de nok van het dak. Wilt u dit alstublieft niet aan de Overheid doorgeven want zij overtreden aan alle kanten de wettelijke regels. Zoals geen bouwtekening en geen vergunning. De mest moet tegenwoordig op regeltjes gelegd worden maar zij flatsen het zo op de tegels. Wie weet hoeveel stikstof zij produceren met het bouwen. Als die grote mannen er achterkomen gooien ze er meteen een bouwstop op, want dat woord ligt gelijk vooraan in hun mond. Dus mondje dicht, want ik zou het verschrikkelijk vinden voor dit echtpaar.

Gijs van de Werken

Graaf Floris I vermoord

Graaf Floris 1 wordt zo'n duizend jaar geleden op 't Eiland vermoord. Lees over het hoe en waarom.

Het is in 1025 groot feest op het kasteel van Vlaardingen als de jonge graaf Floris wordt geboren. Al op jonge leeftijd krijgt Floris wijze lessen van zijn oudere broer Dirk. Op hun kasteel krijgen de broers iedere vrijdagmiddag vechtlessen: schermen met zwaarden, slaan met de knuppel en behendigheidsoefeningen. Vader Dirk III bespreekt met zijn jongens de diverse tactieken van het gevecht, hij wijst ze op het gevaar van het vlijmscherpe zwaard en leert hen strategisch te denken. Broer Dirk IV mag zich een Friese Graaf noemen en is zo'n 1000 jaar geleden de grote baas van de regio welke later Graafschap Holland ging heten. Floris blijkt een leergierig broertje te zijn. Hij krijgt privéles in lezen en schrijven en kan al op jonge leeftijd ingewikkelde rekensommen oplossen.

Vergiftigde pijl

Daar waar rivieren tezamen komen, is vaak strijd tussen Baronnen, Kasteelheren, Hertogen enz. Ook in onze streken. Floris staat zijn broer Dirk IV bij in de gevechten. Meer dan eens verblijven de twee broers in een tentenkamp waar soms duizenden huursoldaten wachten op

het geschal van de hoorns ten teken van het klaarmaken voor weer een strijd met de vijand. Met de trommelslagers en vaandeldragers voorop wordt de ene na de andere slag gewonnen. In 1049 sterft zijn broer. Dirk wordt in de Wijnstraat te Dordrecht getroffen door een vergiftigde pijl. Hij sterft en het verdriet is groot. Floris volgt Dirk op (Dirk had geen kinderen) en krijgt de bijnaam Floris 1. Hij staat er als 25-jarige voortaan alleen voor nu hij de grote aanvoerder is. Kapiteins helpen hem met het lezen van landkaarten, koks bereiden tijdens veldslagen gezonde en sterk makende gerechten voor, dames van lichte zeden volgen de troepen als vliegen op koeienvlaaien.

Een kopje kleiner

De nog jonge Floris wordt in eerste instantie door zowel de bisschop van Utrecht als door de keizer niet serieus genomen. Hij is in hun ogen te jong en te onervaren en moet zich eerst maar eens bewijzen. Floris is echter veel slimmer dan gedacht. Hij heeft de voorgaande jaren goed geluisterd naar de wijze lessen van vader en heeft later als rechterhand van broer Dirk veel ervaring opgedaan. Tijdens een veldslag met als doel de inname van Dordrecht beseft Floris dat een gevecht in het open veld zinloos is. De vijandelijke troepen staan onder leiding van o.a. de bisschop van Utrecht. Floris laat kuilen graven rondom de stad die hij onzichtbaar maakt door er takken, blad en graszoden over te leggen. Als de troepen in het schemerdonker richting Dordt gaan, slaagt de list van Floris en vallen de vijandelijke troepen massaal in de kuilen. Meedogenloos worden die mannen door Floris en zijn soldaten letterlijk een kopje kleiner gemaakt: duizenden laten het

leven. Floris wordt vanaf dat moment meer dan serieus genomen. Bisschop Willem van Cuijk is razend op Floris nu duizenden van zijn manschappen zijn vermoord. Het wordt tijd, zo meent de bisschop, dat Floris tot de orde wordt geroepen. Tijdens het broeden van de bisschop op een list, volgt er een periode van ogenschijnlijke rust. In juni 1061 staat een volgende slag te wachten. Het is dan 28 juni 1061 en bij Oud-Heusden slaan beide groepen hun tentenkamp op. De vijanden van Floris zijn de troepen van Keulen, Brunswijk en Cuijk. Ook nu vallen er veel gewonden en doden, maar de strategie van de slimme Floris is beter doordacht dan van de tegenstanders waar puur op kracht gevochten wordt.

Strategische fout

Ook in oorlogen moet er geslapen, gegeten en uitgerust worden. Moeten gewonden verzorgd worden, krijgen doden een graf en moet er vooral uitbetaald worden. De soldaten hebben vechten tot hun beroep gemaakt en wie het best betaalt, heeft ook de best gemotiveerde mannen ter beschikking. Floris blikt op die junidag in 1061 terug op een lange doch geslaagde dag en trekt zich terug op 't Eiland. De leidinggevenden, de kapiteins, maarschalken en adviseurs zijn bij hem en wanen zich veilig aan de overkant van Heusden. Tijd om uit te rusten. Het is achteraf een strategische fout, want de vijand hergroepeert zich, rust niet uit en stelt het avondeten nog even uit. Met kleine bootjes komen ze heel stil het water over, overvallen de nietsvermoedende top van het leger van Floris. Zwaarden blikkeren in het

maanlicht, bijlen denderen neer op slapende hoofden, honderden manschappen worden koelbloedig vermoord en de nietsvermoedende Floris die onder een grote boom nabij het kasteel rust en verkoeling zoekt, is een van de eerste doden. Hij laat echtgenote Geertruida van Saksen en vier kinderen na, wordt begraven in de eerste abdij van Egmond en wordt vele eeuwen later (in 1935) herbegraven in de dan hergestichte nieuwe Abdij aldaar. Floris 1, de man van meer dan twee meter (in die tijd zeer uitzonderlijk), de man die onoverwinnelijk leek, stierf een snelle dood maar zette Nederhemert-Zuid duizend jaar geleden op de kaart van verdeel en heers. Zijn blauwe adellijke bloed kleurde de Eilandse bodem roder dan ooit.

Vrije impressie van Henk Poelakker met dank aan het archief in Tiel

DOOS HONN DE TOESPEKANTEN
BOMMELARIA

Een moord bij Nederhemert

Bommel - Nu we in de Bommelerwaard steeds dichters naar elkaar kruipten en er over enkele maanden in onze streek nog maar twee zelfstandige gemeenten zijn overgebleven, lijkt het me een goed idee om van tijd tot tijd eens verder te kijken dan de Bommelse news lang te en op bezoek te gaan bij onze buren. Om te beginnen in Nederhemert, waar ruim negen eeuwen geleden een historische moord plaatsvond.

Menigeen zal zich uit de geschiedenisboekjes van de lagere school nog stellig wel de graven herinneren van het Hollandse huis, die bijna allemaal Dirk, Floris of Jan heetten. (Er was ook ooit een gravin Ada, doch zij komt alleen nog maar voor in kruiswoord-puzzels.) Maar ongetwijfeld zullen de meesten weten hoe graaf Floris V op 27 (of 28) juni 1296 bij Muiderberg op iakhartige wijze werd vermoord door Gerard van Velzen, Gilbrecht van Amstel (ja, die van Vondel!) en enkele andere edellieden.

Minder bekend daarentegen is hoe 135 jaar tevoren, eveneens op 28 juni een andere moord werd gepleegd op een lid van dat Hollandse Huis. Het was graaf Floris I die op 28 juni 1061 te Nederhemert, in de nabijheid van de huidige kasteelruïne, de dood vond.

Op 14 januari 1049 werd in een huis aan de Wijnstraat te Dordrecht een vergiftigde pijl afgeschoten op graaf Dirk IV, die nog diezelfde dag aan deze verwondingen overleed. Aangezien graaf Dirk ongetuigd was, werd hij opgevolgd door zijn broer Floris, die daarmee de eerste Hollandse graaf van die naam werd.

Het was in die dagen bijzonder onrustig in het graafschap. Sodoert vele jaren was er een heftige strijd gaande tussen de Hollanders enerzijds en de bisschoppen van Keu-

len, Luik en Utrecht, bijgestaan door enkele adelen, anderzijds. Inzet van de wisten was de stad Dordrecht met omgeving, welke in 1049 was veroverd door de troepen der keizerkoningen. Kort daarop echter kwam de stad door de manschappen van Godfried van Lotharingen wederom in 's graven bezit. In 1058 brak de strijd opnieuw los. Legeis van aartsbisschop Hanno van Keulen, bisschop Dietwin van Luik, graaf Lambert II van Leuven, heer Herman van Cuyk en Wichard van Gelder, broer van het Utrechtse kerkvoord, trokken het Hollandse gebied binnen

en veroverden vele kastelen. Graaf Floris besette dat Dordrecht het doel der locht was, maar zag eveneens in dat het uiterst riskant zou zijn met de machtige vijanden in het open veld de strijd aan te binden. Derhalve verzorgde hij een list. Rond de stad werd een groot aantal kuilen gegraven, welke men bedekte met rishout en graszoden. Wat werd verwacht, gebeurde: de vijandelijke troepen stofften in de valkuilen en de toestromende Hollanders richtten een verschrikkelijke slachting aan. Verslagen en geschrokken trok de vijand terug en een drietal jaren was

het rustig in het graafschap. Maar Floris wist dat het slechts een schijnvrede was en dat velen op wraak zonnen. Inmiddels had hij echter zijn legers weten te versterken en om de dreigende ongeregeligheden van zijn grenzen verwarder te houden, trok hij met zijn mannen in zuidelijke richting. In de Bommelerwaard kwam het tot een treffen, waarbij Floris de zege bevocht. Opnieuw werd de vijand een verpletterende slag toegebracht.

Na gedane arbeid, is het zoet rusten, moet graaf Floris hebben gedacht, en zonder voldoende voorzorgsmaatregelen te treffen, legde hij zich neder onder het geboomte nabij kasteel Nederhemert, teneinde een uitje te knappen. Daar werd hij ontdekt door enige vluchtelingen, onder wie de verslagen Herman van Cuyk. Enkele bijslagen maakten een einde aan het leven van de slapende graaf. Begin juli 1061 werd zijn lichaam op plechtige wijze bijgezet in de Abdij van Egmond.

Melis Stokke (1235 tot ca. 1305) vermeldt deze moord al in zijn befaamde 'Rijmkroniek': "Ende soude onder enen boom / Te Hemerts onder die scade rusten / Want hitte ende vooch docht hem lusten / Daer hi seker waende wasen / Guamen sine vande in desen" (vertaald: hij zou onder een boom in Hemert in de schaduw gaan liggen, door warmte en slaap had hij daar zin in. Hij dacht dat hij daar veilig was. Pletseling kwamen zijn vijanden naar hem toe). Even een aardigheidje: in de regels komt het woord 'voec' voor; dit betekent 'slaap', onze Klaas Vaak herinnert daar nog aan! Er schijnen mensen in Nederhemert te zijn die vol overtuiging nog altijd de legendarische boom kunnen aanwijzen, maar dat is dan wel een steekje van de oak waaronder graaf Floris I in 1061 werd vermoord.

Op 26 maart 2023 overleed

Gerrit Hobo

in de leeftijd van 66 jaar

Laatst gewoond hebbend: Thomashuis in Andel

Op 23 april 2023 overleed

Dirk van Aalst

Weduwnaar van Antje van Aalst – van Wijk

in de leeftijd van 87 jaar

Laatst gewoond hebbend: Molenstraat 8

Op 31 mei 2023 overleed

Pieter van Heemskerk

Echtgenoot van Nel van Heemskerk – van der Meijden

in de leeftijd van 74 jaar

Laatst gewoond hebbend: Ormelingsstraat 11

Op 3 juni 2023 overleed

**Elisabeth Maria van der Steenhoven -
Plaisier**

Echtgenote van Hendrik Johan van der Steenhoven

in de leeftijd van 80 jaar

Laatst gewoond hebbend: Zorgcentrum 't Slot te
Gameren

Op 12 juni 2023 overleed

Elisabeth Biesheuvel - Oomen

Weduwe van Abraham Biesheuvel

in de leeftijd van bijna 96 jaar

Laatst gewoond hebbend:
Zorgcentrum Anker Kesteren

Nieuwsbrief zomer 2023 Huisartsenpraktijk De Boterbloem

Het is inmiddels lente en de zomer komt er weer aan en daarom stellen we u graag weer op de hoogte van nieuwtjes uit de huisartsenpraktijk incl. apotheek.

Apotheek:

Wij zijn blij dat we u nog steeds van medicatie kunnen voorzien in uw eigen vertrouwde huisartsenpraktijk. Om dit te kunnen blijven doen hebben wij wel wat aanpassingen doorgevoerd de laatste tijd.

- Medicatie die door u continu gebruikt wordt, verwerken wij via een automatisch proces. We verwerken uw medicatie dan via een zogenaamd herhaalprofiel en u krijgt dan een email (of telefoontje) wanneer uw medicatie weer klaar staat. Het nieuwe hieraan is dat deze medicatie elders via een geautomatiseerd bedrijf klaar gemaakt en verpakt wordt. Hier merkt u niets van, maar als u iets aangepast wilt hebben dan moet u dat minimaal 3 weken voordat u de medicatie weer verwacht aan ons doorgeven.
- We vragen voortaan om uw geboortedatum als u uw medicatie op komt halen, dit is omdat we de medicatie klaarzetten via een andere afhaalmethode en niet meer op alfabet.
- De openingstijden zijn op werkdagen van 9:00-12:00 uur in de ochtend (behalve van 10.30-11:00 uur i.v.m. pauze en overleg) en in de middag van 15:00-16:30)

Bestellen van medicijnen:

Het komt vaak voor dat wij uw medicatie moeten bestellen, hiervoor geldt het volgende schema:

- Aangevraagd voor woensdag 12.30 kan opgehaald worden op vrijdag na 11:00 uur
- Aangevraagd voor vrijdag 12.00 kan opgehaald worden op dinsdag na 11:00 uur.

Wilt u hier zoveel als mogelijk rekening mee houden, want anders komt u voor niks naar de apotheek.

Afval box

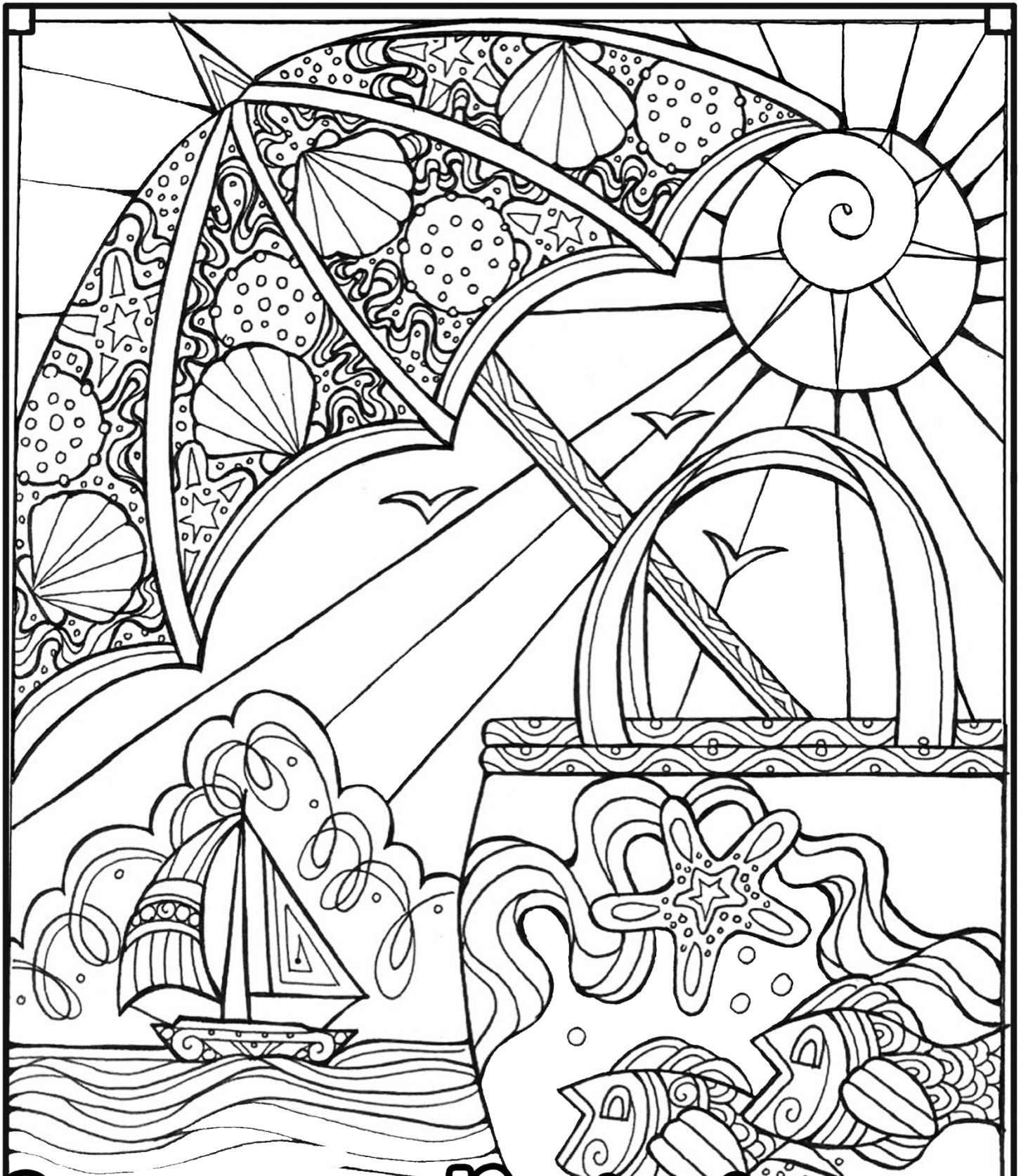
Wij willen u bedanken voor het gebruiken van de TEVA afval box in onze wachtruimte. Het is heel jammer dat er veel medicatie weggegooid wordt, maar het is wel goed dat het op een milieubewuste manier gebeurt. Als u de volgende keer naar de apotheek komt, kunt u een foldertje meenemen als u hier nog geen gebruik van maakt.

Woensdagmiddag

Vanaf heden zijn we de woensdagmiddag ook open voor de huisartsenpraktijk. Het kan echter een aantal keren in het jaar gebeuren dat we geen bezetting hebben. U wordt dan doorverwezen naar Gameren.

Met een hartelijk groet,
Huisartsenpraktijk de Boterbloem

Zomer in Nederhemert
aan de Maas

Inhoudsopgave

Colofon en voorwoord	01
Nieuwtjes van de dorpsraad	02
Onze kleinste Hèmertsen	04-06
Lintjesregen!.....	08-09
By Emma, een hobbyfotografe	10-11
Sponsorloop Alpe d'Huzes	14-15
Alpe d'Huzes Team Nederhemert.....	16-17
Nieuwe bewoners	19
Gerben & Anneke fotografie	21
Van een jonge moeder	23
Getrouwd.....	24-27
Van een schippersvrouw	28-29
Van het seniorencomité.....	31-33
20 vragen aan.....	36-27
Huwelijksjubileum 40 jaar	38-39
Huwelijksjubileum 50 jaar	40-41
Nieuws van De Wegwijzer.....	43-47
Uit de pastorie	51-53
Koningsdag in Nederhemert.....	54-55
Dodenherdenking 4 en 5 mei.....	57
Van de brandweer	58-59
Terugblik feestweek	62-65
Zomermarkt	68-69
Vakantiebijbeldagen	71
De veiling in vroeger tijden 3	73-75
De zwaluw legt haar jongskens neer	75
Graaf Floris I vermoord.....	78-79
Rouwberichten	80-81
De huisartsenpraktijk.....	82
Kleurplaat.....	83
Inhoudsopgave.....	84